72STE JAARGANG No. 9375 WOENSDAG 27 JULI 1[illegible]

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Argentijnen eren Eva Perón op „burgerlijk altaar"

„Verslap nu niet, mijnheer de president"

Buenos Aires. — Een ononderbroken stroom mensen trok gisteren voorbij langs het „burgerlijk altaar", dat ter herdenking van de dood van Evita Perón, drie jaar geleden, is opgericht tegenover het gebouw van het algemeen verbond van vakverenigingen te Buenos Aires. Afvaardigingen van de vakbonden, van afdelingen der Peronistische partij en andere organisaties liepen zwijgend onder een boog door, waarop een portret van 30 m2 van Eva Perón prijkte, en plaatsten bloemen op speciaal daarvoor opgerichte verhogingen. Tegen het middaguur leken het altaar en de onmiddellijke omgeving op een ware bloementuin met duizenden kransen.

Vergezeld van regeringsfunctionarissen kwam president Perón vroeg op de dag hulde brengen aan zijn overleden vrouw. Perón legde een grote krans orchideeën.

Ondanks het zonnige weer leek Buenos Aires gisteren een dode stad. Vierentwintig uur lang moeten alle winkels, bioscopen, restaurants, café's en fabrieken gesloten blijven. De meeste mensen bleven binnenskamers, terwijl de Peronistische organisaties haar leden mobiliseerden voor een stille omgang, die moest samenvallen met het tijdstip, waarop Evita drie jaar geleden overleed. Behalve een posthume aanhankelijkheidsbetuiging aan Evita beoogde de stille omvang ook te zijn een machtsvertoon tegen de recente blijken van katholieke en anti-Peronistische krachten.

De volksvertegenwoordigers, die ruim een maand geen vergadering hebben belegd vanwege het wegblijven der Peronistische landen, hielden gistermorgen een korte bijeenkomst ter herdenking van Evita. In een bar onder het hoofd-kwartier van de nationalistische partij, ongeveer 50 meter van het kantoor van Reuter vandaan, werden gistermorgen twee bommen ontdekt. Een hiervan ontplofte en veroorzaakte geringe schade.

In andere Argentijnse steden werden gelijksoortige plechtigheden gehouden ter huldiging van de „geestelijke leidster van Argentinië.

Nader wordt bericht, dat in het gebouw van de Peronistische studentenorganisatie te Cordoba Dinsdagavond twee brandbommen zijn geworden.

Er werd niemand gewond.

President Peron en leden van zijn kabinet hebben gisteravond voor het gebouw van het Algemeen Vakverbond het hoogtepunt van de herdenking van Eva Perons overlijden bijgewoond. Om vijf minuten voor half negen werd door een hoornsignaal van twee grenadiers het tijdstip van het overlijden aangegeven. Alle aanwezigen namen een minuut stilte in acht.

Vervolgens trokken naar schatting 30.000 mensen, zonder vlaggen of emblemen, maar een groot portret van Evita met zich voerende, zwijgend door de stad.

Alleen toen zij de tribune van Peron passeerden hoorde men kreten zoals: „Verslap nu niet, mijnheer de president" en „Laat nu de vliegtuigen maar komen".

Morris bouwt nieuwe auto

De grootste Britse autofabrikant, de British Motor Corporation, heeft bekend gemaakt, dat zij een nieuwe kleine auto, de Morris Isis, heeft ontworpen.

O.G.E.M. bereid electra van gouvernement te betrekken

Willemstad. — Gelijk wij reeds meldden heeft het Bestuurscollege van Curaçao een nieuw systeem van waterdistillatie in studie, waarbij op efficiëntere wijze water kan worden gedistilleerd. Bij dit nieuwe procedé wordt als belangrijk bijproduct electra „gewonnen", waarvoor het Bestuurscollege in onderhandeling is getreden met de OGEM teneinde bedoelde maatschappij te polsen in hoeverre zij bereid is electra af te nemen. Wij vernemen van de OGEM, dat de hoofddirectie in principe bereid werd gevonden electra van het gouvernement te betrekken.

Conferancier Ellis Juliana vulde de ruimten tussen de nummers met zijn grappen en imitaties op. Hier vertelt hij een van de komische gebeurtenissen die hem „te binnen schoten".

De drinkwatervoorziening op Curacao

Goed hygiënisch drinkwater is geen probleem meer

Willemstad. — Momenteel is men druk bezig om het gehele eiland van een distributiedienst te voorzien, zodat iedereen water kan tappen uit kranen, die aansluiting hebben op het waterleiding-bedrijf. Op Montagne en St Rosa bijvoorbeeld zijn reeds hoofdleidingen aangelegd waarop nu als plm. 1000 abonnees zijn aangesloten. Het is de bedoeling om te gelegener tijd de tapkranen, die kosteloos water aan de bevolking leveren, weg te halen, want de tapkranen behoren tot het verleden.

Tapkranen behoren tot de verleden tijd

Nog steeds wordt een druk gebruik gemaakt van de (kosteloos water leverende) tapkranen en deze situatie blijft gehandhaafd totdat het gehele distributienet volledig gereed is gekomen.

Waren vroeger de tapkranen aangesloten op een put met windmolen, nu worden de tapkranen gevoed door het distributienet, waardoor de hoeveelheid water onbeperkt op peil gehouden wordt, hetgeen vroeger, wanneer de put zou opdrogen, of de molen door defect zou uitvallen, niet altijd het geval kon zijn.

Maar er is een kwaad euvel in de hand gewerkt, omdat het meerdere malen is voorgekomen dat watertrucks hun wagens vulden uit de tapkranen, die immers onbeperkt water konden leveren.

Er is een ongewenste situatie ontstaan, doordat het water voor allerlei doeleinden werd gebruikt, waarvoor geen betaling verkregen werd. Watertrucks vulden lustig hun drumms en verkochten het water uit commercieel gewin; het water wordt gebruikt voor landbouwdoeleinden en zelfs bij huizenbouw. Om aan gesignaleerde misbruiken paal en perk te stellen is de water toevoer van de tapkraan zó geregeld, dat het water langzamer de tapkraan verlaat.

Voor het vullen van een blik zijn ongeveer 2 tot 3 minuten nodig, een autotruck zou daarentegen ruim 2 uur nodig hebben om uit de tapkraan de nodige hoeveelheid water te kunnen betrekken.

En daar de tapkraan nog steeds in een noodzakelijke behoefte voorziet, is het voor een truck bijkans onmogelijk om twee uren achtereen water te laden. Als men de vraag stelt, waarom vroeger, toen de tapkranen nog niet waren aangesloten op het waterdistributienet, de trucks het water niet uit de tapkranen hebben geput, dan is het antwoord eenvoudig genoeg te geven, want men zou — zo doende — de gehele bevolking gedupeerd hebben, de watermolen op de put aangesloten zou de voorraad niet hebben kunnen bijwerken. Maar nu gaat het véél eenvoudiger. Het is derhalve juist gezien van het waterleidingbedrijf om de toevoer dusdanig te regelen, dat dit euvel zo veel mogelijk kan worden tegengegaan.

Dat de tijd van de tapkranen voorbij is, doet ons deugd. De onhygienische watervoorziening middels blikken is een situatie, welke om redenen van volks-gezondheidszorg niet langer gehandhaafd mag en kan blijven. Wanneer het eilandelijk bestuur ernstig overweegt bijna 10 millioen gulden te besteden aan een drinkwatervoorziening welke uniek te noemen is, dan moet met het systeem van de „waterblikjes" definitief gebroken worden. Men kan zich abonneren op het distributienet dat degelijk en op hygienische wijze onbeperkte hoeveelheden drinkwater van uitstekend gehalte levert.

Wij menen te mogen stellen, dat hiermede de gezondheidsbelangen van de bevolking terdege worden gediend.

Portugezen willen Bemfica zien

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen heeft de heer A. Consalves, medewerker van de Portugese Rubriek van de Passaat een officieel bezoek gebracht aan de Voorzitter van de C.V.B. de heer Mordy Maduro, om hem te verzoeken mede namens de Portugese kolonie alhier, alles in het werk te willen stellen opdat Bemfica op Curaçao een voetbalwedstrijd kan spelen. De Heer Mordy Maduro beloofde alle medewerking toe, doch kon geen definitieve toezegging doen. Wij hopen dat dit verzoek van de Portugezen succes kan hebben.

De eerste kennismaking met „Mascarada"

Curacaodag werd in Jolly Fellows op zeer bijzondere wijze gevierd

Jonge Curacaose artisten treden voor het voetlicht

Willemstad. — Het is ter gelegenheid van Curacaodag geweest dat de Toneelgroep „Mascarada", van E.M. Pieters, besloot om zich door middel van een cabaretavond aan het publiek voor te stellen. De Jolly Fellows Society werd aan deze nog zeer jonge toneelgroep afgestaan en er werd een afwisselend programma samengesteld. De eerste kennismakingavond van „Mascarada" is een enorm succes geworden. Een stampvolle zaal — er waren zelfs stoelen te kort —, heeft vanaf half negen tot bijna half één genoten van de speciale nummers van „Mascarada". Het mag gezegd worden dat de Toneelgroep, die in Juni j.l. werd opgericht, zich deze avond best geweerd heeft. De jonge „amateurs van amateurs" zoals de voorzitter Pieters hen noemde, hebben een goed figuur geslagen op het Jolly Fellows toneel. Behalve het feit dat deze avond de eerste kennismaking met het publiek, het eerste optreden in het openbaar van deze toneelliefhebbers, was, is het bovendien een waardige viering geworden van het feit dat Curacao 456 jaar geleden werd ontdekt.

....

De avond werd officieel geopend door de heer E. M. Pieters die allen hartelijk welkom heette. Bij voorbaat verontschuldigde de voorzitter de fouten die de jonge toneelgroep zeker zou maken en hij verzocht het publiek om datgene, waarin de artisten tekort zouden schieten, met hun hart goed te maken.

De conferencier van de avond was de heer Ellis Juliana, een persoon die een groot aandeel heeft gehad in het slagen van deze avond door de droge grappen, waarmede hij het publiek vermaakte. De imitaties die Ellis Juliana liet zien, verwekten een daverend gelach. Ook de leden van de toneelgroep hebben veel succes geboekt. De eenacters, waarvan er een zestal werd opgevoerd, werden met smaak en gevoel gebracht. Er waren verschillende medewerkers aan dit programma zoals Edgar Palm, Stanley de Castro, Theresa de Henriquez, Norma Manuel, Trio Velamar, Oswald Specht en Raul Rosales, H. Nivilac en H. Pieternella en enkele medewerkenden achter de schermen. De voordrachten van Theresa de Henriquez oogstten een enorm succes. Theresa heeft meerdere malen opgetreden en bewezen dat zij voor declamatie veel gevoel heeft.

Norma Manuel heeft eenieder verbaasd met haar stem, het nogal gewaagde Chiribiribin, en enkele andere liederen die zij zong, werden geapprecieerd. De zang van Oswald Specht, begeleid door Raul Rosales op de piano, behoorde tot de nummers die een langdurig applaus kregen.

En dan niet te vergeten de beide beroemde pianisten Stanley de Castro en Edgar Palm. Het is teveel om alle medespelers bij name te noemen, doch wij zouden het bestuur van de toneelgroep "Mascarada" willen voorstellen om een herhaling van het optreden van gisteravond, waarin zovele jonge Antilliaanse krachten naar voren traden, in overweging te nemen. Want de stampvolle zaal heeft bijzonder genoten.

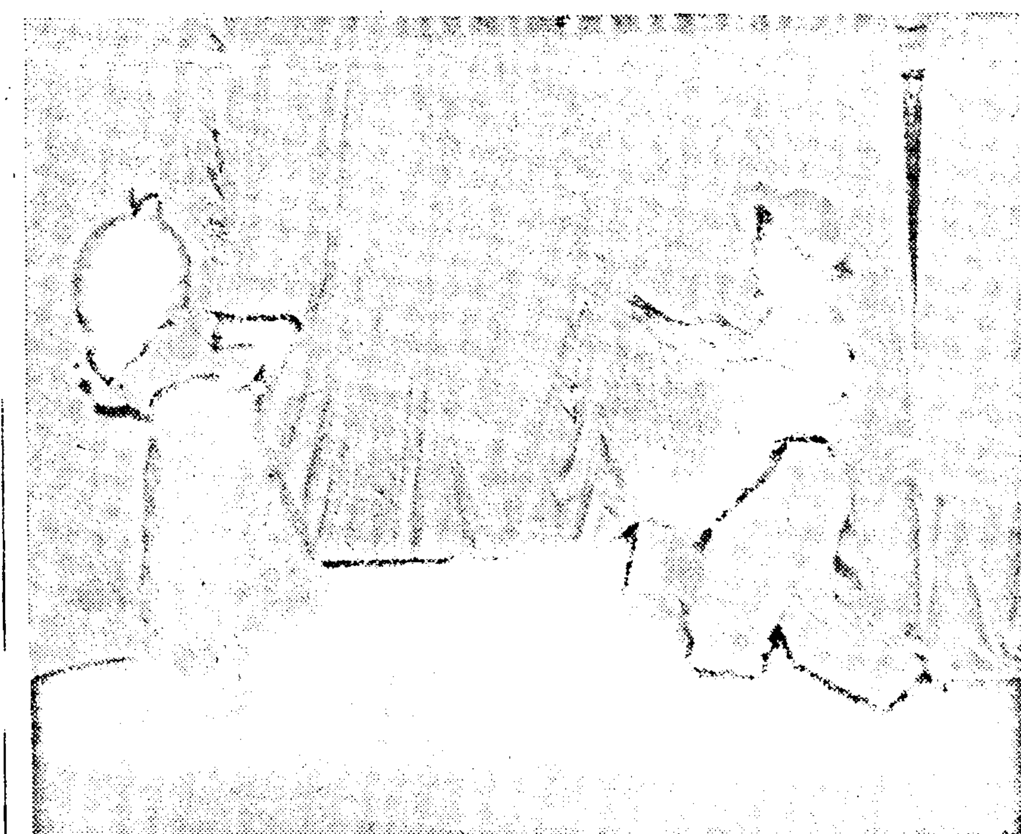
Wel zouden wij nog willen noemen het danspaar Carmen en Carlos dat het publiek totaal verraste met zijn folklorische dansen. De dansen "Babalu" en "Calipso" ontlokten een denderend applaus, zelfs moest "Calipso" worden herhaald, met één voorstelling was het auditorium niet tevreden.

Nogmaals, de Curaçaodag is althans in de Jolly Fellow Society op enthousiaste en hoogstaande wijze gevierd. Het groepje "Mascarada" heeft hier prima voor gezorgd.

De twee-acter „Mi no por soenchi" van de toneelgroep „Mascarada" die gisteravond in Jolly Fellows optrad werd met veel elan gebracht. De patiënt zien wij hier de dokter, een vrouw, omhelzen terwijl zijn makker zich, bevreesd voor de gevolgen, schielijk uit de voeten maakt.

Voorbereidingen voor de J.P.F.-fair

Willemstad. — Gisteravond was er een buitengewoon gezellige drukte in de J.P.F. club en wel naar aanleiding van de "taakverdeling" der medewerkers en sters voor de a.s. fair, die op 5, 6 en 7 Augustus zal gaan "lopen". Een ongeveer 150-tal dames en heren zal hun volle medewerking verlenen om het opkomend publiek de beste service te geven.

De Calypso werd gisteravond in Jolly Fellows Society gedanst door het danspaar Carmen en Carlos. Het succes was zo groot dat het auditorium bleef applaudiseren en de dans moest worden herhaald. Hier zien wij het danspaar tijdens de Calypso.

V.V.V. beloont de beste leerlingen

Willemstad. — Morgenmiddag 17 uur in het Cultuurcentrum zal de uitreiking van prijzen plaatsvinden aan de leerlingen die bij het onlangs gehouden verkeersexamen op de scholen "met lof" zijn geslaagd.

Tevens zullen bij deze gelegenheid de schoolbrigadiers (klaar-overs), die gedurende het afgelopen schooljaar behulpzaam zijn geweest bij het laten oversteken van de schoolkinderen namens de Vereniging Veilig Verkeer een aandenken ontvangen.

Eerste Kamer neemt eerste Rijkswet aan

's Gravenhage. — De Eerste Kamer heeft zonder hoofdelijke stemming de eerste Rijkswet, die het college te behandelen kreeg, namelijk goedkeuring van de internationale tinovereenkomst, aanvaard. Achter de regeringstafel zaten ook mrs Debrot en Pos, die door voorzitter Jonkman werden verwelkoming en deelden mede, dat Suriname en de Antillen geen bezwaar tegen het ontwerp hadden.

Mr Debrot ging in het kort in op de betekenis van het Statuut en de verhouding der drie Rijksdelen. Hij zei dat van de zijde der Antillen alles zal worden gedaan om de doelstelling van het Statuut te verwezenlijken.

Niet aardig van hem

Willemstad. — Gisteravond omstreeks vijf minuten over zes verscheen de vrouw M.S. die aangifte tegen haar echtgenoot deed. Deze had haar met een mes enkele schrammen op haar arm toegebracht.

Engelse regering gaat voorwaarden voor afbetaling verscherpen

Londen. — De Engelse minister van financiën, Butler, heeft gisteren in het Lagerhuis aangekondigd, dat de voorwaarden voor de versterking van het afbetalingscrediet zullen worden verscherpt. Deze maatregel maakt deel uit van een actie, die beoogt de bestedingen, welke zodanige omvang hebben aangenomen, dat zij dreigen inflatie te veroorzaken, te beperken. De minister deelde mede, dat men bij aankopen of afbetaling voortaan 33 1/3% van de koopsom ineens zal moeten betalen. Tot dusver was dit 15%.

Hij deelde verder mee, dat hij de gouverneur van de Bank van Engeland zal verzoeken de banken erop attent te maken, dat het van belang is het bedrag der uitstaande credieten aanzienlijk te verminderen. Voorts zullen de bestedingen der genationaliseerde industrieën in de onmiddellijke toekomst worden beperkt. Investeringen voor nieuwe projecten zullen worden uitgesteld of zoveel mogelijk worden vertraagd, waarbij ervoor zal worden zorg gedragen, dat de ontwikkeling der kolenindustrie en de vreedzame toepassing der kernenergie niet in het gedrang komt.

Engeland verbruikt tegenwoordig te veel van zijn productie in eigen land, aldus de minister. Over het algemeen kan Engeland niet tevreden zijn met de wijze, waarop zijn betalingsbalanspositie en zijn goud- en dollarreserves zich ontwikkelen. In de eerste plaats moet worden gestreefd naar vermindering van de binnenlandse vraag om de grotere uitvoer, welke nodig is, mogelijk te maken.

Verdere Amerikaanse hulp voor Spaanse vloot

Madrid. — De Verenigde Staten zullen nog vijf millioen dollar beschikbaar stellen voor het moderniseren van Spaanse oorlogsschepen, aldus een bekendmaking van de Amerikaanse ambassade in Madrid.

De Verenigde Staten hadden reeds 25 millioen dollar ter beschikking gesteld voor het aanbrengen van radar, vuurleidingstoestellen en bewapening op Spaanse marineschepen. De aanvankelijke overeenkomst voorzag in modernisering van meer dan 20 Spaanse oorlosschepen. Door het aanvullende bedrag van vijf millioen dollar zullen nog zes Spaanse schepen opnieuw kunnen worden uitgerust.

Dag werd eensklaps nacht in Londen

Londen. — Voor de tweede maal in enkele maanden heeft zich in de Britse hoofdstad een vreemd natuurverschijnsel voorgedaan. Plotseling viel dezer dagen een vrij dichte duisternis in, waarbij de temperatuur flink daalde. Autorijders moesten de koplampen ontsteken, zo donker was het. Het vorig jaar hield het atmosferische verschijnsel vijf minuten aan, maar ditmaal duurde het ongeveer een half uur.

Een woordvoerder voor de meteorologische dienst van het ministerie van luchtvaart legde uit, dat de duisternis veroorzaakt was door een zware regenwolk die boven Londen hing en de rook van de stad onder zich gevangen hield. De wind was namelijk zo zwak en veranderlijk dat de rook niet kon worden weggeblazen.

Op het cricketterrein van Lord moest de tweede toetswedstrijd tussen Engeland en Zuid-Afrika om ongeveer kwart over twaalf worden onderbroken wegens slecht licht.

Recht tot het hart
— Wie te scherp is, snijdt zich in eigen vingers.

Werknemer steekt baas na twistgesprek dood

De heer v.d. Zee slachtoffer van snode daad

Willemstad. — Hedenochtend omstreeks tien uur heeft zich op een binnenplaats van het Sanatorium een tragisch voorval voorgedaan dat aan de 53-jarige medecompagnon en directeur van het N.V. Bouwbedrijf Abeen, de heer N.G. van der Zee het leven heeft gekost.

Een werknemer, Curaçaoënaar van geboorte, genaamd L. heeft tijdens een twistgesprek met Van der Zee een mes getrokken en zijn baas daarmede een steek in de hartstreek toegebracht waardoor deze vrijwel onmiddellijk overleed. De dader werd door omstanders in het Sanatorium vastgehouden en direct na aankomst van de recherche gearresteerd.

L. heeft een bekentenis afgelegd. Het bleek dat de heer van der Zee en L. reeds gisteren een twistgesprek hebben gehad.

De recherche is druk bezig met het onderzoek in deze zaak. Bloedsporen waren overal te zien, doch werden spoedig weggehaald. De heer [illegible] Taconis, Inspecteur van Politie en Chef der Recherche was spoedig op de plaats van de misdaad aanwezig.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 13 P.V's op en verleenden 5 maal assistentie. Gisteravond omstreeks 19.55 werd op Juan Louis een vuilnisbrand gemeld. De spuit rukte uit maar behoefde geen dienst te doen, daar het vuil reeds was verbrand.

Slaper midden op de weg

Willemstad. — De Mobiele Brigade moest gisteren op Fuik assistentie verlenen. Aldaar lag een man midden op de rijweg zijn roes uit te slapen.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gisteren 4 P.V's op en behandelde 4 lichte aanrijdingen. Gistermiddag omstreeks 16.10 reed de bestuurder van een autobus van de C.P.I.M. nabij Naniesteeg tegen een verkeersbordje aan. Het bordje werd vernield en de muur van perceel 1 waaraan het bordje bevestigd was, scheurde. De aanrijding werd veroorzaakt, doordat de chauffeur de bocht te groot maakte.

Hier het terrein der werkzaamheden waar de werknemer L. zijn werkgever doodstak. Inspecteur [illegible] Taconis (links), Opsporingsambtenaar M. [illegible] en (zittend) rechercheur Blom zoeken naar bewijsstukken op de binnenplaats waar de werknemers van de fa Abeen werkten toen de ruzie uitbrak.

Curacaos Koninginne Comité houdt eerste bijeenkomst

Koninklijk Paar zal in ochtend van 18 October om 7.45 uur arriveren

Koningin zal tijdens zanghulde onder baldakijn in fortmuurtuin plaats nemen

Willemstad. — G:steravond kwam de voltallige commissie, die belast is met het voorbereiden van een programma van feestelijkheden ter gelegenheid van de komst van H.M. Koningin Jul:ana en Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden op Curacao in het Cultuur Centrum bijeen, onder voorzitterschap van dr. A. Pieron, ten einde een eerste algemene bespreking te hebben en diverse sub-commissies te vormen.

De heer Pieron hield een korte, inleidende toespraak, waarin hij er op wees, dat deze commissie is opgebouwd rond het bestuur van de Oranjevereniging. De samenstelling van de commissie geschiedde door het Bestuurscollege en is niet definitief, in dien zin, dat de diverse sub-commissies de volledige vrijheid zullen hebben personen aan te trekken, wier lidmaatschap en medewerking gewenst wordt geacht om het gestelde doel te bereiken.

Bovendien zal alsnog een damescomité worden gevormd naast de reeds gevormde sub-commissies.

Dr Pieron maakte vervolgens de samenstelling der diverse commissies bekend.

Vervolgens besprak dr Pieron het programma van het bezoek van H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins, zoals dit thans na uitvoerig overleg tussen de instanties in Willemstad en Den Haag is vastgesteld.

Dit programma luidt als volgt:

Om 7.45 uur in de ochtend van 18 October zal Hr Ms kruiser „De Ruyter" meren in de nieuwe haven, nadat het schip met de Landsvrouwe aan boord op zee reeds begroet is door vliegtuigen van de MLD en door saluutschoten aan de ingang van de Annabaai. De gouverneur, de minister-president en de gezaghebber van Curaçao zullen zich aan boord begeven om als eersten hun opwachting te maken bij de Koningin en de Prins.

Om 8.30 uur zullen H.M. bloemen worden aangeboden en dan zal het moment komen, dat Zij de Curaçaose bodem betreedt.

Zij zal, terwijl de marinekapel speelt, een erewacht inspecteren en commandeur Bos, commandant van de Marine-eenheden in de Antillen, zal dan zijn opwachting maken, vervolgens inspecteren Koningin en Prins een erewacht van Mariniers, waarbij de commandant der Mariniers zijn opwachting zal maken.

In het hoofdgebouw van de nieuwe haven zullen vervolgens een aantal autoriteiten en leden van de commissie van ontvangst aan Koningin Juliana en Prins Bernhard worden voorgesteld. Buiten zullen padvinders en leden van het Rode Kruis een erewacht vormen.

Tegen half tien worden Koningin en Prins op het Gouvernementshuis verwacht, waarna de Koningin in de tuin boven de fortmuur onder een baldakijn zal plaats nemen en haar een zanghulde door de gezamenlijke zangkoren van Curaçao zal worden gebracht.

Om 10.05 uur volgt dan de aanbieding van het nationaal geschenk ten paleize.

Om 14.30 uur vertrekt de Koningin van het gouvernementshuis voor haar bezoek aan de Staten, die in buitengewone vergadering die middag bijeen zullen komen.

De terugkeer ten gouvernementshuize is bepaald op 15.15 uur en een half uur later zullen de gezaghebber en gedeputeerden van Curaçao hun opwachting bij de Koningin maken.

Daarna volgt een korte rondrit door de stad en in de avonduren een feestelijke betoging en demonstraties van sport- en jeugdverenigingen in het Rifstadion.

Op Woensdag 19 October neemt H.M. om 8.30 uur allereerst een aubade van de Curaçaose jeugd in het Fort Amsterdam in ontvangst. Om negen uur zal zij het autonomie-monument onthullen en direct daarna zullen de aanwezige troepen op Curaçao voor hun Koningin defileren.

Om 9.45 uur volgt de toespraak van Koningin Juliana voor de rijpere jeugd der Nederlandse Antillen.

Om 10.15 uur vergadert H.M. met de leden van de Raad van Ministers en daarna ontvangt zij ten gouvernementshuize respectievelijk mgr Van de Veen Zeppenfeldt, Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen; vertegenwoordigers van de Protestantse gemeenten en vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschappen op het eiland.

In de middag maken de Koningin en de Prins een rondrit door het derde district en in de avond zal er een groot vuurwerk zijn.

Op Donderdag de 20e bezoekt H.M. allereerst het tehuis voor Gebrekkige Kinderen; daarna volgt om tien uur een bezoek aan de Isla. In de middag staat een bezoek aan het Landhuis Santa Barbara op het programma met zeilwedstrijden op het Spaanse Water en een demonstratie van de meisjes-padvindster.

In de avond van Vrijdag de 21e vertrekken H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden van Curaçao naar Bonaire per vliegtuig, begeleid door een eenheid van de MLD.

Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden zal op Woensdag 19 October om 9.30 uur het Marine Biologisch Station openen en de eerste steen leggen van hotel „El Curaçao".

In de avonduren zal Z.K.H. een gala-avond van „Onze Vloot" bijwonen.

Op Donderdag 20 October zal de Prins een bespreking houden over de economische en financiële situatie der Antillen.

Bij de rondvraag werd er op gewezen, dat één vrije dag tijdens dit bezoek vermoedelijk grote moeilijkheden zal opleveren en dat men meende, dat voor een dergelijk historisch feit wel meerdere vrije dagen kunnen worden gegeven.

Mr. Bondam voor Juridisch Genootschap

„Vervolgingen en berechtingen van strafbare feiten in Engeland"

Willemstad. — In het Hotel Avila had gisteravond een vergadering plaats van het Nederlands-Antilliaans Juridisch Genootschap. Van het bestuur waren aanwezig de heren Mr W. H. Ariëns, Mr D. S. Jessurun-Cardozo en Mr P.A.C. Bondam. Er was een matige belangstelling.

Tijdens deze vergadering zou een lezing gehouden worden door Notaris Mr. A. A. G. Smeets, doch in verband met ziekte was deze verhinderd en nam de heer Mr. Bondam zijn plaats in.

Mr. Bondam hield een lezing over „Vervolgingen en berechtingen van strafbare feiten in Engeland".

Spreker zeide van dit onderwerp geen speciale studie te hebben gemaakt doch het te hebben gekozen naar aanleiding van een uniek boek, getiteld „The machinery of Justice in England" van R. M. Jackson. Dit boek is in 1939 verschenen en beleefde in 1953 de tweede druk. Het is een boek dat zeldzaam is in zijn soort. Spreker had het onlangs gelezen en het was naar aanleiding hiervan dat hij het bovengenoemde onderwerp gekozen had.

Mr. Bondam hield een exposé van de Engelse rechtspraak en weidde vervolgens uit over de vervolging, de verdediging en de berechting. Hij stelde de belangrijke verschillen tussen de Engelse en Nederlandse opvattingen duidelijk in het daglicht.

De lezing werd met grote aandacht gevolgd. Toen na afloop de gelegenheid geboden werd tot het stellen van vragen, bleek dat het kleine gehoor veel belangstelling voor het onderwerp had.

Er werden vele vragen gesteld die de heer Bondam naar ieders bevrediging beantwoordde.

Grote bosbranden in Canada

Toronto. — In Ontario (Canada) is door brand al 80.000 ha bos verloren gegaan. Elke dag ontstaan twintig nieuwe branden. Het ziet er naar uit, dat een deel van de 6.000 mensen, die de brand bestrijden, tot in de herfst bezig zal zijn met het blussingswerk, aangezien meer branden uitbreken dan men kan blussen. In het Noordelijke deel van de provincie woedden meer dan 150 branden, waarvan 33 door gebrek aan mensen en materiaal niet bestreden worden.

Bedrijfsresultaten Shell Oil Comp.

's-Gravenhage. — De bedrijfsresultaten van de Shell Oil Company over het tweede kwartaal van 1955 tonen een nettowinst aan van $ 25.912.000. De totale winst over het eerste halfjaar 1955 bedraagt $ 54.497.000 of 14,09% minder dan de winst over het eerste halfjaar 1954.

Willemstad. — De Kinder & Zedenpolitie trad gisteren 1 maal bemiddelend op.

Kees van Gelder vertrekt Zaterdag voorgoed naar Nederland

Willemstad. — Aanstaande Zaterdag zal de heer Kees van Gelder redacteur van De Beurs-Today met echtgenote en kind per s.s. "Panama" van de Johnson Line voor goed naar Nederland vertrekken.

De heer van Gelder kwam in Januari 1952 als 2e luit. der Mariniers op Curacao en werd reeds tijdens zijn diensttijd als redactioneel medewerker aan het dagblad "Beurs en Nieuwsberichten" verbonden. Toen hij in Maart 1953 gedemobiliseerd werd, kreeg hij een volledige redactionele taak aan voornoemd dagblad toebedeeld, terwijl hij eveneens zijn journalistieke gaven in dienst van het ochtendblad "Today" stelde. Hij vond ondanks zijn drukke werkzaamheden toch nog tijd om zich in journalistiek opzicht verder te bekwamen door een schriftelijke cursus van de Leidse Onderwijsinstellingen te volgen.

Behalve op journalistiek gebied heeft Kees van Gelder zich met succes op het terrein van het cabaret en het toneel bewogen. Reeds in zijn diensttijd had hij de leiding over de toneelclub der Mariniers en enkele maanden voor hij afzwaaide, kreeg hij zelfs de leiding over O., S. en O. (Ontspanning, Sport en Ontwikkeling). Zelfs toen hij al lang weer tot het burgerlijk leven was teruggekeerd, bleef hij bij de Mariniers spelen en regisseren. Een jaar lang verzorgde hij toen ook het wekelijkse program voor de Marine. dat via de Curom werd uitgezonden.

Van de cabaretrevue "Voor het slapen gaan", die op 6 Augustus a.s. zijn eerste opvoering beleeft, is van Gelder een der grote mannen. Hij verzorgde een groot deel van het script en zou ook weer het leeuwenaandeel in de uitvoering gehaad hebben, wanneer zijn vertrek naar Nederland dit niet verhinderd had.

Wij vroegen Kees wat hij over zijn Curaçaose tijd dacht en wat hij van de toekomst verwachtte. „Het zijn geen verloren jaren geweest die ik hier op Curaçao heb doorgebracht", meent onze jonge collega. „Ik heb veel geleerd. Maar ik ga toch ook graag naar Nederland terug, waar ik me verder in het mooie vak wil ontwikkelen. Want denk niet, dat ik de journalistiek nog ooit de rug toekeer. Daarvoor ben ik er te zeer aan vastgegroeid. En mijn vrouw, die op Curaçao werd geboren, gaat graag met me mee!"

Wij wensen Kees het beste toe in Nederland, waar hij zijn op Curaçao begonnen loopbaan zeker met succes zal voortzetten!

De helpende hand

I.

Vanwege de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao schrijft men ons:

Vóór mij zit een misdadiger....

Een misdadiger, zoals er over de hele wereld duizenden zijn, zoals er altijd geweest zijn en ook: zoals er nog velen zullen komen.

Twee jaren geleden was hij nog een mens zoals U en ik.... nu is hij een ontspoorde, een zogenaamde ex-delinquent.

Twee weken geleden viel de zware ijzeren deur onder de trap van Wilhelminaplein 4 achter hem dicht en had hij „het er op zitten". Hij was weer vrij. Dat weer vrij zijn, wat had hij daar dagen, en zelfs hele nachten naar verlangd.

Daar stond hij, als vrij man op het zon-overgoten Wilhelminaplein. Hij was blij en gelukkig. Hij was vol goede voornemens en hij had weer vertrouwen in de toekomst. Vooral één ding had hij zich gedurende de afgelopen maanden ingeprent: **dit nooit meer.** Hij zou gaan werken, hard gaan werken en daarmee de kost voor zijn gezin verdienen. Zijn vrouw had hem verteld van de grote moeilijkheden in het gezin, gedurende de tijd dat hij weg was geweest. Ze zat nu met haar acht kinderen bij familie in, omdat de huishuur niet meer betaald kon worden, er was links en rechts geld geleend en er waren schulden gemaakt. Hij wist het: het was allemaal zijn schuld. Maar hij zou alles doen om het weer goed te maken. Toen stapte hij in een autobus: op weg naar huis....

Dat is nu twee weken geleden. Nu zit hij vóór mij op het kantoor van de Reclassering. Van zijn blijheid kan ik niets meer bemerken. Integendeel, hij is verdrietig en tegelijk opstandig. De goede voornemens en het vertrouwen in de toekomst hebben plaats gemaakt voor verbittering en zorg. Hij is gebroken en ziet geen uitweg.

Hij zit daar als een probleem, een probleem voor zichzelf, voor zijn gezin en voor de maatschappij.

Het is hem gegaan, als die vele anderen, die diezelfde zware ijzeren deur achter zich dicht hoorden slaan en toen zo maar ineens weer vrij waren.

Hij is een probleem geworden, zoals die velen, die nog aan de binnenkant van die zware ijzeren deur vertoeven, straks ook problemen zullen worden.

De man, die voor mij zit, heeft een ernstige misdaad begaan. Toen wij het hoorden, verafschuwden wij de dader en wensten hem een zware straf toe.

Die straf heeft hij gekregen en ondergaan, en daarmede is de rekening tussen onze maatschappij en hem vereffend. Hij is weer vrij en wil opnieuw beginnen. Hij heeft zich voorgenomen voortaan te leven als een goed burger....

Maar dan komt onze maatschappij met spreekwoorden als: „Eenmaal gestolen, altijd een dief", met opmerkingen als: „De voorschriften laten niet toe, dat wij ex-delinquenten in dienst nemen", met mensen, die hun rekening met de ontspoorde medemens niet hebben vereffend en hem de rug toekeren.

Dan ontmoet de man vóór mij en al die anderen, die opnieuw willen beginnen: mensen uit onze Curaçaose samenleving, die uit hoofde van hun functie en hun stand zich niet kunnen inlaten met „personen die gezeten hebben"; mensen die zich ongeschikt achten om een gevallen medemens op te beuren en te steunen; mensen die geen tijd hebben om een sociaal werk te doen; mensen die genoeg aan hun eigen kinderen hebben om zich nog zorgen te maken over andere kinderen; mensen die al zoveel geld uitgeven aan allerlei goede instellingen.

Dan komen onze zaken en bedrijven, die geen vacante betrekkingen meer hebben, dan komen de emigratie-bepalingen met de vereiste bewijzen van goed gedrag....

Vóór mij zit een misdadiger, die er op vertrouwde, dat de rekening tussen de samenleving en hem was vereffend.

Gedurende de laatste twee weken heeft hij ontdekt, dat die rekening **niet** is vereffend en daarom is hij niet meer gelukkig met de vrijheid, die wij hem teruggaven: daarom is hij verbitterd en vol zorg voor de toekomst.

Samen met hem heb ik alle mogelijkheden bekeken.

Met zijn gezin wegtrekken naar een andere omgeving, zoals dat in andere landen gebeurt? Waarheen, naar landen gebeurt? Waarheen, naar Westpunt of Montagne? Curaçao is maar een klein eiland en de tongen van de bewoners maken het nog kleiner.

Emigreren naar een ander land? Hoe komt hij aan toelatings-papieren zonder een bewijs van goed gedrag?

De weinige mogelijkheden bleken even zo vele onmogelijkheden te zijn.

Misschien is er nog één mogelijkheid voor deze man en voor al die anderen, „die hebben gezeten".

Wij, gij en ik en alle burgers van het eiland Curaçao, **zullen de rekening volledig moeten vereffenen** en de mensen, die hun misdaad hebben uitgeboet, weer moeten opnemen in onze samenleving.

Wij zullen hen weer een kans moeten geven om goede medeburgers te worden.

Wij zullen op hen toe moeten zien, dat zij niet opnieuw zullen vallen.

Wij zullen hen moeten reclasseren temidden en met de volle medewerking van onze Curaçaose samenleving....

Daarom doen wij een dringend beroep op U, helpt ons mede in de strijd tegen de misdaad en haar gevolgen. Wilt U een ontspoorde leiden en hem de zo nodige steun en bijstand verlenen? **Schrijft ons: vóór hij weer valt.** Wilt U gezinsvoogd worden en een kind weerhouden van een beginnend misdadigersleven?. **Schrijft ons: vóór het te laat is**

(vervolg zie kolom 3)

Wilt U een gevallen medemens aan een betrekking helpen, zodat hij op een eerlijke manier voor zijn gezin kan zorgen? **Schrijft ons: vóór hij gedwongen is, het op een oneerlijke manier te doen.** Wilt U een pleegkind opnemen in Uw gezin en ervoor zorgen alsof het Uw eigen kind was? **Schrijft ons: vóór dit kind verkommert.** Wilt U ons werk financieel steunen? **Geeft U op als lid of donateur: vóór de dag ten einde is.**

Reikt hen de helpende hand.

De taal Papiamentu en haar oorsprong

Naar aanleiding van een lezenswaardige brochure van Pater Latour en P. H. J. Uittenbogaard

I.

Willemstad. — Van de hand van Pater M. D. Latour O.P. en de heer P. H. J. Uittenbogaard, leraar in verschillende talen te Hilversum, is een aardig brochuurtje (67 blz.) verschenen: DE TAAL PAPIAMENTU EN HAAR OORSPRONG. Beide heren werden uitgenodigd, zo lezen wij in het voorwoord, mede te werken aan de uitgave van een Encyclopaedie over de Nederlandse Antillen en elk zou op zijn manier een studie wijden aan de melodieuze landstaal van de ABC-eilanden: Aruba, Bonaire en Curaçao. Deze artikelen zijn reeds in 1952 gereed gekomen. De voorgenomen uitgave vond echter geen voortgang, waarom beide schrijvers overeenkwamen, hun studies gezamenlijk in brochurevorm te publiceren, welke vorm echter een zekere omwerking vereiste van het oorspronkelijk artikel. Beide heren geven gaarne toe, dat hiermede niet het laatste woord over deze West-Indische mengtaal gesproken is.

Onder de bibliographie op blz. 21 staat de datum 20 Juni 1953 vermeld, waaruit men dus moet concluderen, dat in dit boekje niet zijn opgenomen de opzet — dan dient men ook met alle factoren, hoe klein ook, rekening te houden.

Aan de 'karakterschets', die Pater Latour van het Papiament geeft, valt weinig of niets toe te voegen. Met alle zekerheid is o.i. wel komen vast te staan, dat de grondslag van het huidige Papiament het Spaans is.

Wanneer wij voorts overwegen, dat de heer A. Jesurun in 1897 in het Eerste Jaarverslag van het Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap zegt, dat de meeste in het Papiament voorkomende woorden van Spaanse oorsprong zijn, dat de heer Phoel in 1825 in de Curaçaosche Courant schrijft, dat de Indianen van Curaçao zeker hun eigen taal hebben gehad, die naderhand, toen zij met de Spanjaarden gemeenzamer werden, met Spaanse bastaardwoorden vermengd is, dat Pater M. A. Schabel (een Jezuïet van Boheemse geboorte, die jarenlang als Missionaris onder de Indianen van Venezuela heeft verwerkt, een tijdje op Curaçao heeft vertoefd en de Spaanse taal goed kende) omstreeks 1704 schrijft, dat de Negerslaven van Curaçao 'gebroken Spaans' spreken, dat de Hollanders zich in 1634 op Curaçao vestigden, dat het Papiament toen nog niet bestond en aangenomen wordt, dat een taal redelijkerwijze in enkele jaren niet zodanig kan worden beïnvloed, dat de grondslag er van totaal verandert, dan geloven wij wel te mogen veronderstellen, dat onze taal altijd het Spaans tot grondslag moeten hebben gehad. Daarbij mag evenwel — zoals in het verleden maar al te dikwijls is geschied — de verschillende dialecten van het Iberisch Schiereiland en de Spaanse archaïsmen niet uit het oog worden verloren. Dat mensen uit alle delen van Spanje deze gebieden hebben gekoloniseerd, staat onomstotelijk vast. Dat heeft reeds de kroniekschrijver Gonzalo Fernández de Oviedo (1478—1557), die in de eerste helft van de 16e eeuw jarenlang in deze gebieden, vooral in Midden-Amerika, heeft vertoefd, duidelijk geboekstaafd.

Over de woordafdeling valt natuurlijk het een en ander te zeggen.

Nadat Pater Latour op blz. 7 een passage uit het boek van Prof. Rudolf Lenz EL PAPIAMENTO, LA LENGUA CRIOLLA DE CURAZAO, Santiago de Chile, 1928, heeft geciteerd, vervolgt hij:

„Deze uitleg verklaart meteen de herkomst van Portugese (eventueel Galicische) woorden in het Papiamentu en de vaak sterk aan het Portugees herinnerende uitspraak. De Enc. v. N.W.I. haalt enige voorbeelden aan....”

Voorbeelden

Wij zullen thans enkele van de door Pater Latour aangehaalde voorbeelden uit de Enc. v. N.W.I. onder de loupe nemen:

Ainda. (Onze schrijfwijze: aínda). Dit woordt komt, behalve in het Portugees, ook voor in het Joden-Spaans. In CARACTERES GENERALES DEL JUDEO-ESPAÑOL DE ORIENTE (1930), geschreven door de Duitser Max Leopold Wagner, lezen wij op blz. 60: ....los intelektuales sefardís kualos pensan ke tienen **ainda** kualkiera interès komún por obrar aunados en la emansipasión.... Voorts vinden wij in de VOCABULARIO DEL BABLE DE OCCIDENTE (1932), door Bernardo Acevedo y Huelves en Marcelino Fernández y Fernández: Einda (ook in het aanduiding van de neusklank), in het Galicisch 'entón'. In het Austurisch heeft het zes varianten, nl.: antonces, antòncia, antoncies, **antós**, entós en 'ntós.

Boeracoe. (Onze schrijfwijze: buracu). Dit woord is in Portugal, Galicië, Salamanca en León: buraco. In het Joden-Spaans wordt het in een vulgaire betekenis gebruikt. Wij vinden voorts in VOCABULARIO DE REFRANES Y FRASES PROVERBIALES ETC. (1924) door Gonzalo Correas: „El rato no se fía de un solo buraco. Es el mor, o ratón.”

Fica. In het Port. en Gal. 'ficar'. In de VOCABULARIO van Correas: „La viuda rica, casada fica. Fica of finca en antiguo es queda. Gallina que en casa fica, siempre pica.”

Pretoe. (Onze schrijfwijze pretu.) Behalve Portugees en Galicisch wordt dit woord ook gebruikt in het Joden-Spaans. Een voorbeeld uit het boek van Wagner, blz. 94: ....Despois de la komida muz vamus a la kavané a bever un pretu.

Vinha. (Onze schrijfwijze: biña.) In In het Portugees 'vinho'; in Galicië en Asturië: viño. Uitspraak dezelfde. De VOCABULARIO van Correas vermeldt: „Portugués ratiño, fáltale para pan y no para viño.”

Pater Latour schrijft verder:

„Omdat tegenwoordig de aandacht van degenen, die zich voor het P(apiamentu) interesseren, sterk op het Portugese element in de taal is gericht, haal ik nog een paar voorbeelden aan. Vooreerst alle uitgangen 'mentu' (Sp. miento; Po. mento)....”

De uitgang: 'mento'

Wij staan hier even bij stil. De uitgang 'mento' is niet alleen een Portugees en Galicisch verschijnsel, doch komt in onze dagen nog voor in Asturië. Enkele voorbeelden uit de VOCABULARIO DEL BABLE DE OCCIDENTE: acompañamento, casamento, mandamento, nacemento, ofrecemento, pensamento, quebramento, reconocemento, remordemento, resentimento, sentimento.

In het hedendaagse Spaans treft men voorts aan: aditamento, alimento, argumento, armamento, atrevimento, atrincheramento, aumento, bastimento, campamento, cargamento, carnereamento, cognomento, complemento, condimento, deliramento, departamento, destacamento, detrimento, documento, elemento, emolumento, esparamento, esbatimento, estamento, excremento, execramento, experimento, faldamento, fermento, filamento, firmamento, fomento, fragmento, fundamento, impedimento, incremento, indumento, instrumento, integumento, jumento, juramento, lamento, linimento, medicamento, momento, nutrimento, omento, ornamento, pagamento, paramento, parlamento, pavimento, pedimento, predicamento, pulimento, racamento, recremento, recudimento, reglamento, sacramento, salsamento, segmento, suplemento, temparamento, testamento, tomento, tormento, vestimento.

Ook de heer Uittenbogaard laat op blz. 43 duidelijk uitkomen, dat hij er niet zo zeker van is, dat het achtervoegsel „mentu” van Port. oorsprong is. Hij meent, dat, wijl hiernaast het achtervoegsel „mente” bestaat voor de adverbia, dit het eerste (mentu) beïnvloed kan hebben.

Pater Latour citeert verder als van Portugese oorsprong o.a.: „porco, varken (Sp. puerco; Po. porco), porta, deur (Sp. puerta; Po. porta), pertá, smal (Sp. estrecho; Po. perto), sustu, schrik (Sp. susto; Po. susto), ken, wie (Sp. quien; Po. quem), mester, moeten (Sp. menester; Po. mister), lensu, zakdoek (Sp. pañuelo; Po. lenço), fornu, oven (Sp. horno; Po. forno), chumbu, lood (Sp. plomo; Po. chumbo), pusha, duwen (Sp. empujar; Po. puxar), bon, goed (Sp. bueno; Po. bom).”

(Wordt vervolgd) **A. J. Maduro**

Vergaderen

(Van onze correspondent)

Vergaderen zit ons in het bloed. Wij doen het voor ons plezier, zoals naar Zandvoort gaan of als postzegels sparen. Ik ken mannen die een hele week teren op de vergadering van de klaverjasclub. Zij noemen elkander altijd gewoon bij de voornaam, slaan elkander op de schouders en halen samen schelmstreken uit. Zitten zij echter aan de bestuurstafel dan is het wel degelijk: „Mijnheer de voorzitter” en „Mijnheer de secretaris” en glanzend van gewichtigheid „werken zij zich in de materie in”, Als u eens getuige bent van zulk een bijeenkomst moet u eens opletten hoe een vent, die — overigens in alle beminnelijkheid — is blijven steken in „Aap, noot, Mies” plotseling met verve in allerlei papieren kan snuffelen. Ik mág het allemaal wel.

Eens heb ik met vergaderen een enorme flater geslagen. Ik was — als gewoon lid, weest u gerust. — eens naar een bijeenkomst getogen, waar een feestje zou worden geregeld. Op een gegeven moment greep ik onververd het woord en zei tegen de voorzitter, een knaap die ik bij wijze van spreken dagelijks in de buik porde:

„Nee Henk, ik geloof dat je het zó moet zien....”

Er viel een onheilspellende stilte en ik zag de door mij aangesprokene in elkaar schrompelen. Toen viel er een nijdige hamerklop en hoorde ik zeggen:

„Ons geacht medelid moet zich aan de goede vormen houden”..

De volgende dag kwam ik Henk tegen.

„Dag voorzitter”, zei ik.

„Wat mankeer jij ineens”, vroeg hij in opperste verbazing.

Sindsdien heb ik begrepen dat het in deze wereld van belang is de juiste toon te vinden en te handhaven. En ik speel dan ook braaf mee. Maar vermoeiend is het wèl.

—. De Israelische ambassadeur in Washington, Abba Eban, en de Amerikaanse staatssecretarissen voor aangelegenheden betreffende het nabije Oosten, George Allen, hebben een overeenkomst getekend, die voorziet in samenwerking tussen de twee landen op het gebied van het vreedzame gebruik van atoomenergie.

De Britse eerste-minister, Eden, heeft in zijn hoedanigheid van titulair hoofd van de universiteit van Birmingham de Noorse minister van buitenlandse zaken, Lange, gepromoveerd tot doctor honoris causa in de rechten.

Uit de schedel van een 54-jarige Italiaanse boer, Andrea Galimberti, is een vijf centimeter lang stuk van een mes verwijderd, waarmee een jongeman Galimberti in 1917 had aangevallen. Het slachtoffer van de aanslag had 38 jaar lang last gehad van hoofd- en aangezichtspijnen. De oorzaak van de pijnen was onbekend, totdat onlangs bij een roentgenologisch onderzoek het stuk mes werd ontdekt.

Neef vermoordt zijn tante met bijlslagen en legt haar op de spoorrails

Utrecht. — Dezer dagen is het stoffelijk overschot van een 66-jarige vrouw uit Culemborg gevonden tussen de rails op de spoorlijn Utrecht—Gouda. Zij is op gruwelijke wijze vermoord door haar neef.

De J. blijkt zijn daad te hebben gepleegd in zijn eigen woning te Apeldoorn. Daar heeft hij de oude dame met bijlslagen gedood.

In de nacht van Zondag op Maandag is hij per auto van Apeldoorn naar Culemborg gereden, waar hij om twee uur aankwam. Daar vertelde hij aan zijn tante, dat zijn vrouw, op wie de oude dame erg gesteld was, ernstig ziek was en zo wist hij haar meer te lokken. Langs een grote omweg, via Utrecht, Amersfoort, opnieuw Utrecht, Zeist en Ernhem, reed hij met haar naar Apeldoorn. Zijn vrouw en kinderen waren in het Westen des lands, zodat zijn woning te Apeldoorn leeg stond. Daar volvoerde hij, zoals gezegd, met een bijl zijn verschrikkelijke daad.

In de nacht van Maandag op Dinsdag is hij met het in een deken gewikkelde stoffelijk overschot weer per auto gaan zwerven.

Omstreeks twee uur des nacht kwam hij bij een overweg in de gemeente Reeuwijk, nabij de grens van Gouda, waar een stille landweg de spoorlijn Gouda-Woerden kruist. Daar haalde hij het stoffelijk overschot uit de deken en legde het tussen de rails. Het moordwapen schijnt hij bij Culemborg in het water te hebben gegooid.

De J. is Dinsdagavond uit eigen beweging naar het politiebureau in Culemborg gegaan. Hij beweerde via relaties van de vermissing van zijn tante te hebben vernomen. Hij kwam hier en daar in Culemborg zijn licht opsteken en wilde ook van de politie inlichtingen hebben. Omdat het spoor reeds duidelijk in zijn richting wees, werd hij op het politiebureau meteen vastgehouden.

Geldzucht

De J., die bij zijn verhoor geen teken van berouw toonde, was de enige erfgenaam van zijn niet onbemiddelde tante. Geldzucht is hoogstwaarschijnlijk het motief voor zijn daad geweest. Hij zal aan de Officier van Justitie te Zutphen worden overgegeven.

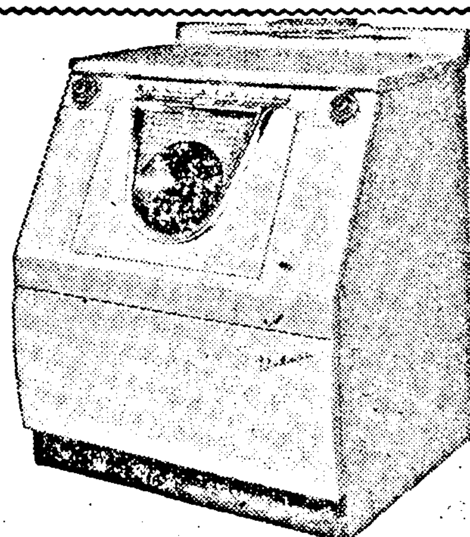
In de woning van de J., die een handel in papierwaren had, is Dinsdagavond brand uitgebroken. Op het ogenblik zijn er geen aanwijzingen dat deze brand met de door hem gepleegde misdaad in verband zou staan.

—. De regering van Nepal heeft een Argentijnse expeditie toestemming gegeven om deze herfst een poging te doen om de berg Dhaulagiri in centraal Nepal te beklimmen. De top van de 8.180 meter hoge berg is tot dusverre nog niet door mensen bereikt

—. Naar uit Tokio wordt gemeld hebben de Russische autoriteiten 96 Japanse vissersboten vrijgegeven, die twee maanden lang door de Russen op het vliegveld Sjibotsoe zijn vastgehouden, omdat zij zich in Russische territoriale wateren zouden hebben bevonden. Op het ogenblik worden op Tsjibotsoe nog 22 vissersboten vastgehouden en in Koenasjiri nog 129.

— Een van de bekendste Zuid Afrikaanse coureurs, de 45-jarige Tex Kongon is tijdens een wedstrijd in East Londen met zijn Maserati van het circuit geraakt en op een boulevard terecht gekomen. De wagen sloeg over de kop en de coureur kwam om.

TOM POES en de waarzegger

2294 — De burgemeester schoot overeind en werd snel rood. „Wat betekent dat?” riep hij uit. „Wat is dat voor een wit kereltje, Bommel? Hoe krijgt je het in je hoofd hier iemand in je pijp naar binnen te smokkelen die beledigende opmerkingen maakt. Wat is dat voor een misselijk mannetje?”

„Hij is niet eens uitgenodigd!” zei de heer Grootgrut. „En hij is ook geen lid. Wat doet hij hier? Het is een schande!”

„Het is hetzelfde rare rookmannetje, dat ik vanmorgen zag,” zei de commissaris tevreden. Het was dus geen verhoogde bloeddruk”.

„Dit is een zogenaamd waarzeggertje”, verklaarde heer Bommel trots. „Het is een soort geestje, dat altijd de waarheid zegt. Heel handig en rustig. Het woont in mijn pijp en houdt van warmte”.

„Zo is het!” riep het ventje. „En het is hier heerlijk warm. Allemaal holklappers met grote galhitte. De een klapt nog vozer dan de ander — alleen maar om interessant te lijken. Dat hoort bij een herenclubje en daarom voel ik me hier best lekker uitgenodigd of niet”

Heer Bommel voelde de stemming slechter worden. Hij probeerde snel zijn pijp weg te moffelen om de waarzegger het zwijgen op te leggen — maar het was al te laat.

„Gooi die pijp de deur uit!” riep de burgemeester.

„Fi donc!” vulde de markies aan. „Dit is intens burgerlijk!”

„Ik weet het nog niet”, zei de ambtenaar Dorknoper. „Ik zou wel eens enkele waarheden over de aanwezigen willen horen”.

Doch nu trokken de overige heren snel één lijn. „Er uit!” riepen ze. „Weg met dat pijpmannetje!”

„Er uit met Bommel!” riep de kruidenier Grootgrut, die zich plotseling weer de beledigingen van die ochtend herinnerde en zichzelf vergat.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

3

Zwijgend hadden de Minister en de Generaal geluisterd naar de woorden van de derde man, die er in zijn slechtzittend confectiepak, waarin zijn buikje bijzonder opviel, allesbehalve uitzag als het hoofd van de dienst die voor de veiligheid van de Franse Staat moest zorgen.

Het was nu de Generaal die het woord nam: „Ik geloof, dat dit niet slecht van U gezien is. Bovendien doet het er weinig toe wie iets doet, wanneer het maar gebeurt. In elk geval hoop ik, dat er heel spoedig resultaten zullen worden bereikt.”

Terwijl dit gesprek plaats had, werd Inspecteur Chasseur door Hoofdcommissaris Mérit van de Sûreté ingelicht over de taak die hem was opgedragen. Een taak welke ongetwijfeld buitengewoon eervol mocht worden genoemd voor een der jongste Inspecteurs van de Sûreté, doch ook een taak welke een grote verantwoordelijkheid laadde op de schouders van degeen, die ze moest uitvoeren. De resultaten die Chasseur zou bereiken konden beslissend zijn voor het wel en wee van zijn vaderland.

In het kort kwam het verhaal, dat Chasseur van de Hoofdcommissaris te horen kreeg, hierop neer: Professor Blérot, de bekende geleerde op het gebied van radio en radar, die al een hele reeks belangrijke uitvindingen op zijn naam had staan, was spoorloos verdwenen. Met hem verdween ook zijn bijna even kundige assistent, de Poolse geleerde Rosmislovsky, met wie hij de laatste vier jaar samen werkte.

Deze geleerden werkten in een oude buitenplaats even buiten Parijs, die geheel voor hun onderzoekingen was ingericht. Hoewel ze beiden in Parijs woonden, verbleven ze ook dikwijls 's nachts in het laboratorium, wanneer het werk dat nodig maakte.

Het was daardoor pas vandaag bekend geworden, dat ze spoorloos verdwenen waren en wel al minstens drie dagen. Er was geen enkele aanwijzing, over wat er gebeurd was. In verband met de internationale verhoudingen leek het evenwel het waarschijnlijkst, dat ze waren ontvoerd. Wanneer dat het geval was kon het onmogelijk bij het laboratorium zijn gebeurd, want dit werd dag en nacht bewaakt.

Na nogmaals op het hart gedrukt gekregen te hebben zo min mogelijk ruchtbaarheid aan deze zaak te geven, kon Chasseur vertrekken.

Nog geen uur later had hij de volledige gegevens plus foto van de beide verdwenen geleerden. Professor Blérot was al 70 jaar en zijn verwarde grijze haardos deed Chasseur denken aan professor Einstein. Blérot woonde met zijn huishoudster in een kleine villa, in één der voorstadjes van Parijs.

Dr. Rosmislovsky was reeds als kleine jongen met zijn moeder uit Polen gekomen. Nadat zijn moeder gestorven was, had hij voor zichzelf moeten zorgen en ondanks het feit, dat hij geen sou bezat, had hij de universiteit weten te doorlopen en was hij kort geleden gepromoveerd op een proefschrift over de nieuwe toepassingsmogelijkheden van radar. Door zijn geweldige kennis van dit onderwerp had hij in de wetenschappelijke wereld danig de aandacht getrokken. Toen Chausseur de foto van Rosmislovsky onder de ogen kreeg, kon hij een rilling van afschuw niet onderdrukken. Zo had hij zich Quasimodo voorgesteld, de gebochelde uit „De Klokkenluider van de Notre Dme”. Een gelaat, zo afschuwelijk, dat er vrijwel niets menselijks meer in te ontdekken viel. Twee onregelmatig geplaatste ogen stonden boven een platte neus. Een geheel scheefgetrokken mond stond half open en leek nog afschuwelijker door de gespleten bovenlip. Alsof de natuur dit nog niet genoeg had gevonden, ontbrak elke haargroei in dit gelaat en op de schedel, zodat het gehele misvormde gelaat in zijn volle afstotelijkheid werd getoond.

Uit de persoonsbeschrijving bleek Chasseur verder nog, dat dit misvormde hoofd rustte op een gebocheld lichaam. Geen wonder, dat de enige foto die van deze man bestond, de pasfoto was, die de vreemdelingenpolitie van hem had gemaakt.

Het bevreemdde Chasseur niet, dat Rosmislovsky niet getrouwd was en dat de 30-jarige vrijgezel op kamers woonde.

In de onopvallende kleine auto, die hij voor dit werk had uitgekozen, bracht Chasseur eerst een bezoek aan de huishoudster van professor Blérot, waar hij zich liet aandienen als een oud-student van de professor. De oude stugge vrouw die het huishouden van de professor bleek te verzorgen, wilde hem eerst zonder meer afschepen met de mededeling, dat de professor niet thuis was. Toen Chasseur haar echter bij de naam noemde en terloops zei, dat de professor hem al dikwijls over zijn voortreffelijke huishoudster had gesproken, werd ze wat toeschietelijker en ging ze zelfs zover, dat ze hem verzocht even binnen te komen.

Veel wijzer werd Chausseur wel niet van haar verhaal, maar in elk geval wist ze hem te vertellen, dat de professor Maandagmorgen om ongeveer negen uur naar het laboratorium was vertrokken. Zoals gewoonlijk ging hij met het oude Fordje, dat hij al zolang bezat als de huishoudster zich kon herinneren. Woensdagavond was er opgebeld of de professor soms ziek was, omdat hij niet op het laboratorium was geweest. Dat was gisteravond en sindsdien had ze niets meer gehoord. Ze begon zich nu ongerust te maken, want wanneer de professor anders wegbleef, was hij altijd op het laboratorium. Ze zou nog wachten tot vanavond en dan toch maar de politie waarschuwen.

Chasseur zei, dat het hem verschrikkelijk speet, dat hij de professor niet had aangetroffen. Overigens stelde hij haar evenwel gerust. Professoren zijn nu eenmaal wat verstrooid en wie weet komt hij vanavond doodgemoedereerd weer thuis. Met een laatste complimentje over de zorg, die ze altijd aan de professor besteedde, nam hij afscheid van haar en reed terug naar Parijs, naar de kamers van Rosmislovsky.

„Geen prettige omgeving om te wonen”, stelde Chasseur bij zichzelf vast, toen hij zijn auto liet stoppen in de grijze, troosteloze straat waar Rosmislovsky zijn kamers had.

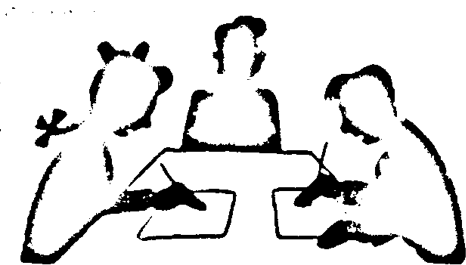
Een slonzige vrouw stond hem te woord toen hij naar Rosmislovsky informeerde.

Nee, die was niet thuis. En waar hij was wist ze ook niet. Hij bleef dikwijls genoeg een week achter elkaar weg. Op zijn werk bleef hij dan, vertelde hij. Maar gisteravond was er iemand van zijn baas komen vragen waar hij bleef.

(Wordt vervolgd)

Prinsesje

Actrice Dawn Addams die de Amerikaanse mode volgde en een Italiaanse Prins huwde, schonk hem binnen het jaar een zoon: de kleine Stefano Massimo. Vader Vittorio Massimo stant uit een der oudste adellijke geslachten van Italië. Na reeds lang in het patriciaat van Rome een belangrijke rol gespeeld te hebben, werd de familie in de elfde eeuw in de adel verheven Met Amerikaanse Dawn Addams staan de zaken er geheel anders voor. „Maar dat doet er niets toe”, zegt Vittorio „Dawn is mooi en wij zijn uit liefde getrouwd, dus alles is in orde.” De doop van kleine Stefano vond plaats in de familiekapel waarin in de 16e eeuw voorvader Philip mediteerde. De kleine heet Stefano Shaun (omdat zijn moeder dat zo mooi vindt), James (naar moeders vader), Francesco (naar Vittorio's vader), Philip (naar een voorvader), Gabriel (naar de filmproducer Pascal en Charles (naar Chaplin): daar kan het kind het dus mee doen. De eerste opmerking van Dawn na de doop was: „Stefano zal er gauw een broertje bij moeten hebben anders wordt hij zo vreselijk verwend”, waarna zij enige tijd schitterde op de cocktailparty die volgde, en zich daarna wegspoedde naar het Engelse theater in Rome waar zij optreedt.

AMIGOE VAN DE JEUGD

HET GERSTEBROODJE

In een der schoonste en rijkste streken van Afrika woonde een wijze koning. Veertig jaar lang had hij zijn volk reeds bestuurd en al die tijd had er vrede en welvaart geheerst in zijn gewesten. Nu werd hij oud en moe en hij verlangde van de zware regeringstaak ontheven te worden om een rustige levensavond te genieten. Helaas had het lot hem geen zoon geschonken, die hem op de troon kon opvolgen. Hij had enkel twee dochters, Buganda en Miranda, die beiden wijd en zijd beroemd waren om hun schoonheid.

Nu leefde er in een naburige nederzetting een jonge edelman, van wie verhaald werd, dat hij sterk en schoon was en tevens wijs en bezadigd boven zijn jaren. Meermalen reeds had koning Balthazar hem horen roemen en in gedachten had hij hem reeds uitgekozen als de stut en de steun van zijn oude dag. Op zekere dag besprak hij de zaak met zijn ministers. Eenparig keurden dezen het besluit van hun koning goed en men besloot een gezantschap naar de jonge prins te zenden om hem de regering aan te bieden en tevens de hand van 's konings oudste dochter.

Hariman, zo heette de jonge prins, toonde zich zeer erkentelijk voor de eer, die hem te beurt viel. In eenvoudige, doch welgekozen woorden dankte hij de koning en zijn raadslieden voor het vertrouwen, dat zij in hem stelden. Hij smeekte echter om één gunst: te mogen huwen met diegene der beide prinsessen, die hem de meeste liefde zou toedragen. Deze gunst stond men hem gaarne toe en er werd besloten, dat allereerst Buganda, de oudste, naar Assoean, de woonplaats van Hariman, zou komen, om kennis met hem te maken.

Dagenlang heerste daarop grote drukte in het paleis van koning Balthazar, want prinses Buganda wilde met pracht en praal en met schone geschenken bij Hariman aankomen.

Toen het ogenblik van vertrek was aangebroken, nam Buganda afscheid van haar vader, de koning, en van haar zuster, Miranda, die haar beiden het beste toewensten, en nam plaats in de draagstoel, die door vier negers gedragen werd. In haar gevolg waren enige dragers, die op hun hoofden in een mand een aantal geschenken met zich meedroegen: twee kostbare geweven doeken, een paar bijzonder mooie advocaatvruchten en een schitterende edelsteen.

Toen zij enige kilometers in het land van Hariman hadden afgelegd, kwam een oude vrouw, die een zakje aan de hand droeg, de stoet tegemoet. Zij was zeer schamel gekleed en het weinige wat zij droeg was gescheurd en verrafeld.

„Schone prinses", zei ze, „zie toch eens naar mijn armoe. Ge kunt toch niet voorbijgaan zonder mij een van die schone gewaden te geven, die uw drager in zijn mand meevoert. Ik heb hier een zakje gerstemeel. Dat wil ik u gaarne geven in ruil voor kleding".

„Het spijt me erg", zei de prinses, „maar deze gewaden neem ik me om ze ten geschenke te geven aan prins Hariman, wiens bruid ik hoop te worden". ....

Het vrouwtje liet de uitgestrekte hand zakken.

„Helaas", zei ze, „ik had u graag dit gerstemeel gegeven in ruil voor een kledingstuk. Maar nu zal ik er dan maar mee naar de markt gaan."

Het vrouwtje ging daarop verder en de stoet zette zich weer in beweging.

Na een poosje zagen zij een oude man aan de kant van de weg, die blijkbaar uitgeput was van vermoeienis. Toen hij de stoet zag naderen, haalde hij een flesje olie te voorschijn en sprak tot de prinses:

„Schone prinses, ik zie dat gij zulke heerlijke advocaatvruchten met u meevoert. Schenk mij er één van in ruil voor mijn flesje olie: ik zou er zo van opknappen."

Maar prinses Buganda fronste de wenkbrauwen: „Waarom ruilt gij uw olie niet voor een kruikje bananenbier? Dat zal u evenzeer goed doen. Mijn advocaatvruchten kan ik u niet geven, want ze zijn voor mijn aanstaande gemaal."

De grijsaard sprak haar niet tegen. Hij boog het hoofd en vervolgde zijn weg, en ook de dragers stapten weer aan.

Toen zij de woonplaats van Hariman naderden, zagen zij plotseling langs de weg enige mensen, die een zeer klein kindje droegen van nauwelijks één week oud.

„Gelukkig dat gij hier langs komt, schone prinses", zeiden zij tot Buganda, „deze kleine jongen is door zijn ouders te vondeling gelegd, omdat zij geen geld hebben om hem groot te brengen. Schenk hem dieschone edelsteen, die uw drager in zijn mand draagt, in ruil voor dit zakje zout, dan kan hij nog opgroeien tot een flinke jongeman."

Maar prinses Buganda antwoordde: „Ginds in de stad wacht mijn heer gemaal. Ik wil hem deze kostbare stenen schenken als een tastbaar bewijs van mijn liefde."

De zon was reeds lang over haar hoogste punt heen, toen zij de stad bereikten. Talrijke mensen liepen te hoop en stelden zich op langs de straten, waar de stoet voorbijtrok. Zo kwam prinses Buganda aan bij het paleis van Hariman.

Tot hun grote verbazing was de jonge prins echter niet ter begroeting aanwezig. Er was alleen een oude dienstmaagd.

„Schone prinses", zei zij, „prins Hariman heeft zich ter jacht begeven. Over enige uren hoopt hij met buit beladen terug te keren. Het enige wat hij van u verlangt is, dat gij een klein gerstebrood zult bakken voor het avondmaal, dat hij met u wil gebruiken."

„Goed", zei Buganda, „breng mij maar wat gerstemeel, olie en een beetje zout, dan zal ik een heerlijk gerstebroodje bakken."

„Gerstemeel is hier erg zeldzaam, prinses", zei de dienstmaagd, „wij hebben het hier in het paleis niet; maar ik heb wel tarwemeel voor u en melk voor een tarwebrood."

„Dat lijkt me ook veel beter", zei Buganda; en zij bakte een tarwebrood.

Eindelijk kwam prins Hariman terug van de jacht. Prinses Buganda trad op hem toe. Zij wilde hem verrassen met de schone geschenken, die zij bij zich had. Maar prins Hariman toonde zich zeer bedroefd: „Waarr is het gerstebroodje?" vroeg hij. „Ik hecht zoveel waarde aan dat gerstebroodje. Hebt u mijn gezanten dan niet ontmoet?"

Buganda barstte in snikken uit. Zij begreep, dat ze onverstandig was geweest en dat haar kans op een huwelijk met prins Hariman verkeken was. Beschaamd klom zij weer in haar draagstoel en gaf zwijgend het teken tot de terugtocht. Toen de stoet weer bij het paleis van koning Balthazar aankwam, sloop zij naar haar kamer en sprak met niemand over hetgeen er gebeurd was.

Nu was het de beurt aan Miranda, de jongste van de beide zusters.

De volgende morgen zou zij vertrekken. Zij kreeg dezelfde dragers en dezelfde geschenken mee, die Buganda had mee gehad.

Even over de grenzen kwam opnieuw het oude vrouwtje de stoet tegemoet en smeekte prinses Miranda om een kledingstuk in ruil voor het gerstemeel, dat zij bij zich droeg.

„De kleren, die ik bij me heb, zijn feitelijk voor prins Hariman", zei Miranda, „maar als hij zelf hier was zou hij u zeker geen kledingstuk weigeren." En zij beval haar kamenier het vrouwtje het kostbare gewaad en de omslagdoek te geven. In ruil ontving zij het zakje gerstemeel.

Enige kilometers verder kwam de stoet voorbij de oude man. Die hief zijn flesje olie omhoog en wilde het ruilen met Miranda voor een van haar heerlijke advocaatvruchten.

„Je brengt mij een beetje in verlegenheid", zei de prinses. „Ik heb ze bij me om ze aan prins Hariman ten geschenke te geven. Maar ik geloof zeker, dat prins Hariman ook graag een ander een genoegen zal doen."

De oude man kreeg de vruchten en schonk Miranda zijn flesje olie.

De stoet zette zich opnieuw in beweging. Juist toen men Assoean naderde, zag prinses Miranda het groepje mensen langs de weg met de kleine vondeling. Toen zij verteld hadden hoe de zaken stonden met het kleintje, was prinses Miranda diep ontroerd. Aanstonds beval zij een der officieren van de lijfwacht om hun de kostbare edelsteen te geven. „Ik zal het prins Hariman wel uitleggen", zei zij.

„Wij zijn u heel dankbaar, schone prinses", zeiden de mensen. „Aavaard van ons dit zakje zoudt. Misschien kan het u te pas komen".

De stoet trok weer verder en Miranda legde het zakje zout bij het gerstemeel en de olie. Daarop keek ze vol spanning naar de stad, die zij nu binnentrokken. De inwoners waren weer te hoop gelopen. Tussen twee hagen van juichende mensen door bereikte Miranda de woning van de prins.

Daar was echter niemand thuis dan de oude dienstmaagd, die Miranda uit de draagstoel hielp en haar in de zitkamer van de prins bracht.

„Prins Hariman zal over enige uren terugkeren van de jacht, schone prinses", zei ze, „en hij heeft graag dat u in de tussentijd een gerstebroodje voor hem bakt. Het vuur heb ik in de keuken al voor u aangemaakt."

„Hebt u misschien wat gerstemeel voor me?" vroeg Miranda.

„Tot mijn spijt hebben we het niet in huis", zei de dienstmaagd; „gerstemeel is hier erg zeldzaam."

Meteen dacht Miranda aan het zakje in de draagstoel.

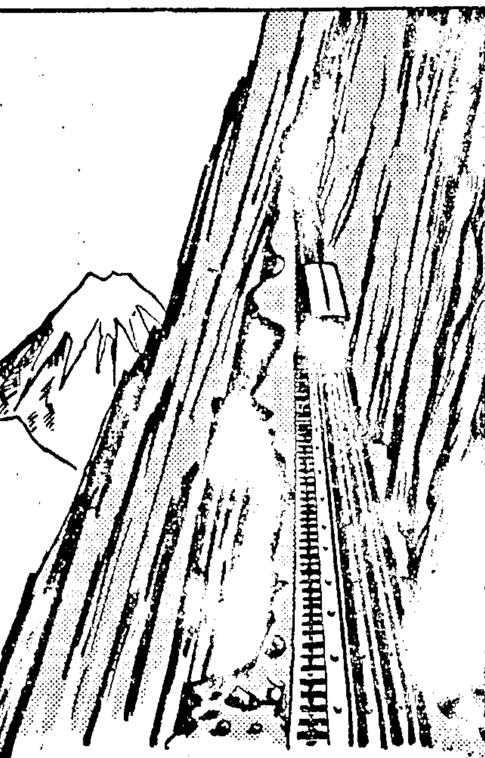
„Ach, dat is waar ook", zei ze, „toevallig heb ik het zelf bij me: ik heb onderweg een vrouwtje ontmoet, dat me gerstemeel gegeven heeft, en ik heb olie gekregen van een oude man en zelfs het zout heb ik onderweg van enige mensen ontvangen."

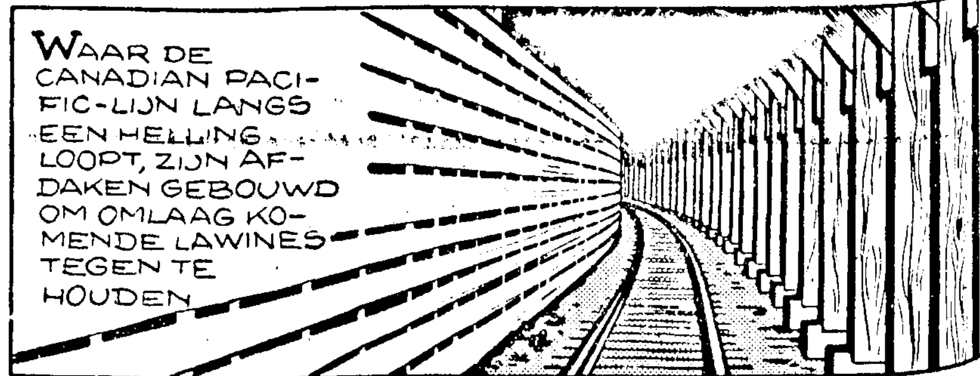
Toen de zon onderging kwam prins Hariman thuis. Zijn voetstappen dreunden in de gang. Schuchter ging Miranda hem tegemoet om hem te begroeten. Zij wilde hem maar aanstonds vertellen van de geschenken, die zij voor hem had meegebracht en die ze onderweg had weggegeven.

Maar Hariman snoof de lucht van het gerstebroodje. „Ha", zei hij, „ik ruik het al; je hebt een gerstebroodje voor me gebakken. Het meel, dat je daarvoor nodig had, heb je alleen kunnen krijgen doordat je medelijden hebt gehad met een oud vrouwtje. De olie, die je nodig had, heb je gekregen doordat je een oude man geen vruchten kon weigeren, en het zout is je geschonken, omdat je een klein kindje niet kon laten omkomen. Ik ben je heel dankbaar voor dit gerstebroodje. Dat je het hebt kunnen bakken, is voor mij een treffend bewijs, dat je een goed hart hebt en ook mij waarachtige liefde zult toedragen."

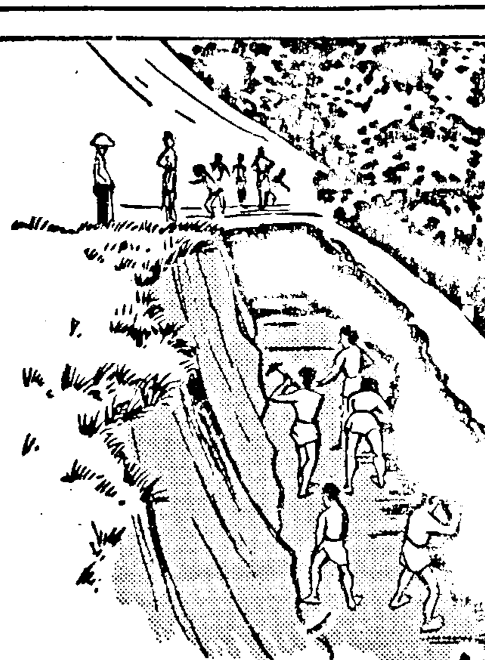
Daarop nam prins Hariman prinses Miranda in zijn armen en vroeg haar ten huwelijk. En voor de bruiloft vierde men negen dagen feest.

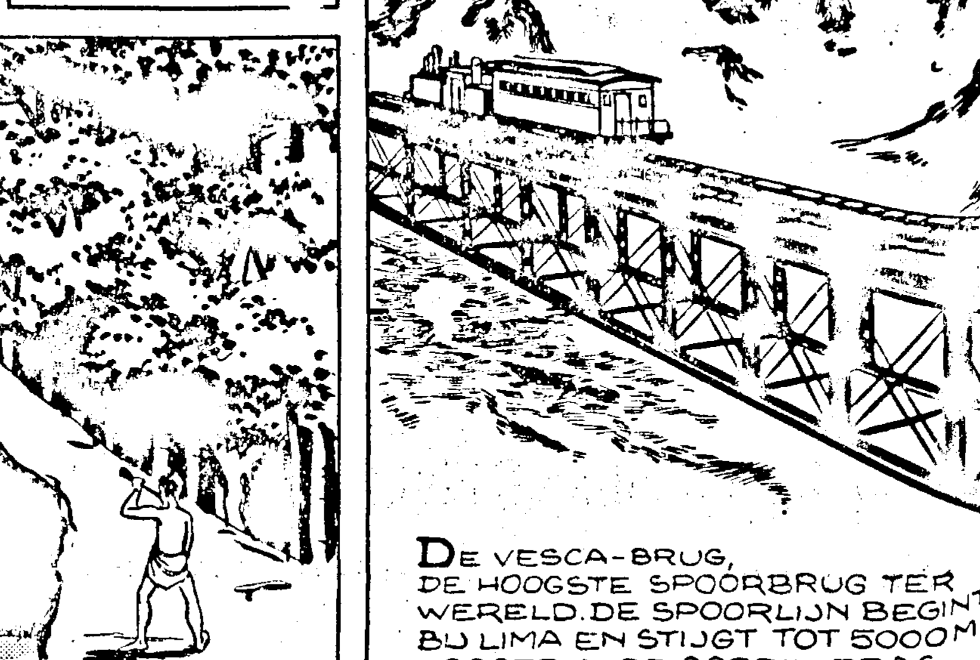
M.S.

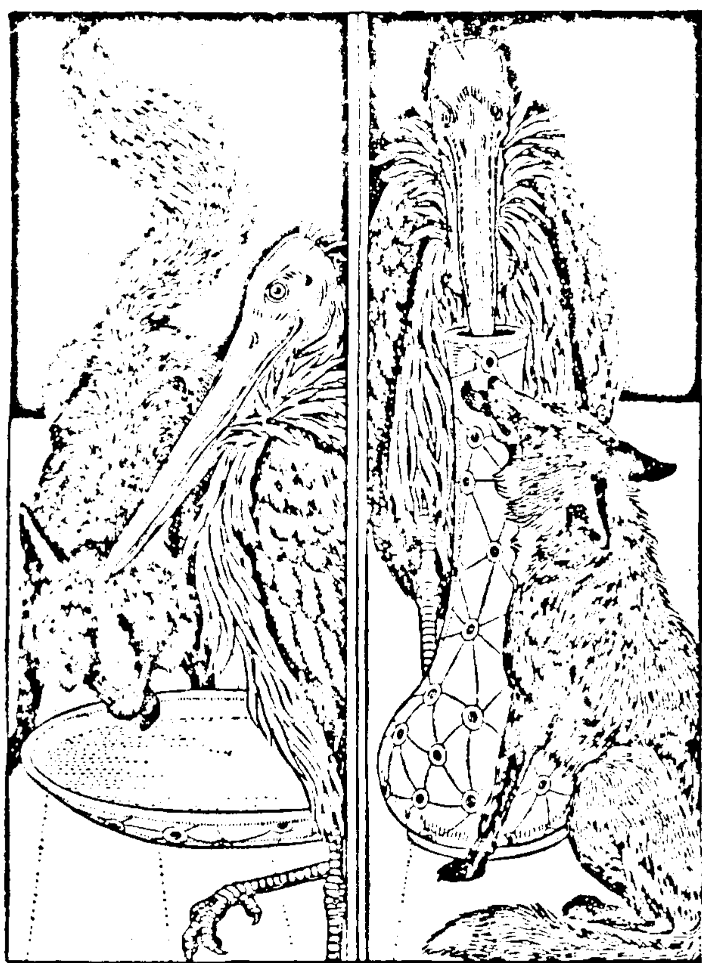

LEERRIJKE LESSEN

De vos en de ooievaar

Een vos en een ooievaar waren dikke vrienden en om die vriendschap nog te verstevigen nodigde de vos de ooievaar uit bij hem te komen dineren.

De vos had zich uitgesloofd en allerlei lekkere hapjes klaargemaakt, maar de slimmerd wist niet beter te doen dan al die hapjes op te dienen in een platte schotel. Met zijn lange dunne bek kon de ooievaar daar niet bij en dus moest hij wel toezien hoe de vos al die lekkere dingen oplepelde met zijn brede handige tong, terwijl hijzelf moest zitten toekijken.

Wacht maar, dacht de ooievaar. Ik krijg je wel.

Hij trok zijn gezicht in de allervriendelijkste plooi en nodigde op zijn beurt de vos uit, om het avondmaal bij hem te gebruiken. De vos liet het zich geen twee keer zeggen en ook de ooievaar had zijn best gedaan om zijn gast zo goed mogelijk te onthalen.

Maar de ooievaar had de spijzen dit keer in een vas met lange smalle hals gedaan. Hij kon er best bij met zijn lange bek, maar Reintje moest nu op zijn beurt zitten kijken en met de maag, die rammelde van de honger, huistoe keren.

Zo gaat het ook vaak onder jongens en meisjes. We worden altijd betaald met de munt waarmee we anderen betalen. Laten we dus goed oppassen, welke munt we gebruiken: van snauwen en onhebbelijkheid hoeven we vast niet veel goeds te verwachten, maar van een vriendelijk woord en een glimlach...... misschien wel. Probeer het maar eens.

„DANK JE"

Ze vouwde haar handjes en ging haar bank uit om te communie te gaan.

„Ik wil U ook iets heel moois en liefs geven", dacht Alexander toen ze Jezus ontving.

Alles was zo mooi en blij en licht om haar heen.

Heel zacht zong het koor.

Stil deed ze haar gebeden: voor haar Biechtvader, voor haar ouders, haar volk....

Toen begonnen de lessen.

Alexandra zat weer vooraan alleen. Het was warm in de leskamer en ze was slaperig door de lange tocht.

Het vuur in de grote schouw laaide telkens hoog op door de steppenwind.

Knisterend vielen de houtblokken omlaag. Afwezig hoorde Alexandra hoe Guchi, het dochtertje van de Landgraaf, haar les opdreunde. Ze keek naar haar standaard die wild wapperde in de wind.

Een Heilige was op haar standaard afgebeeld. Sint Olaf, haar overgrootvader. De Lappenkoning, zoals hij genoemd werd.

Ze behoorden ook tot hun volk. De edelen zeiden, dat haar vader op Sint Olof geleek. Ook hij zocht de eenzaamheid van de steppenwouden en de bergvlakten.

Vandaar dat hij een groot deel van het jaar met zijn gezin op zijn eenzame hoeve doorbracht. Alexandra deed haar uiterste best om op te letten. Plotseling kwam Pater Sergius binnen om te zeggen dat er na dit uur die dag geen lessen meer zouden zijn, omdat de tocht door de steppe te gevaarlijk werd.

Het vroor nu 20 gr. en er waren wolven gesignaleerd.

Alexandra werd gehaald met de sledewagen. Er was een ontzettende sneeuwjacht, maar Abatja en Jurka, die voorop zaten, knipperden zelfs niet met hun

„Boem, boem", dreunde de zware galm van de grote gongklok die de Grootvorst aan het afdak voor het voorhuis van de hoeve had laten hangen, om de reizigers de weg te helpen vinden in het donker en ontij.

„We zijn er haast, Hoogheid", zei de gouvernante zacht, terwijl ze Alexandra's boekentas nam. Alexandra mocht die dag niet meer uit. In de late namiddag zat ze in de grote keuken bij het vuur en keek naar buiten.

Plotseling zag ze de Lap, die ze op de bergvlakte had gezien, voor het raam staan.

Hij keek naar binnen.

Hij had een wijde nevelmantel om en hij kon zijn mantel haast niet houden door de wind.

„Ga mee", zei de Lap. „Je wilt iets moois en liefs van Jezus geven."

Alexandra hoorde duidelijk wat de Lap zei en vreemd genoeg zat ze, voor ze goed wist wat er gebeurde, buiten op de Lappenslee.

De slee en de leidsels waren helemaal zilver bevroren en schitterden in het licht van de maan. In de verte zagen ze de rode kleurentover van vuur. Een regen van verschietende sterren stoof langs de hemel en overal stoven diamanten pulverschittertjes in het rond.

Boven op de bergvlakte brandde een groot vuur. Lappen liepen af en aan met lichtjes in hun hand. Hun gestalten en grillig gevormde mutsen maakten beweeglijke schaduwen over de bergvlakte in de rode vlammengloed.

Toen ze de Lappenslee zagen, bogen ze diep en het werd stil over de ijsvlakte.

De Lappen zetten hun brandende lantarens en sledelichten boven op een altaar neer, dat van sneeuw was gemaakt. Alles schitterde in het licht van de stralende sterren.

Aan een grote sparretak hing aan een ketting een uitgeholde steen met een lichtje er in.

Je zag het warme lichtje heen en weer bewegen in de nacht. Het was een wondermooie Godslamp.

Toen gingen alle Lappen om het altaar staan, nadat eerst de Lap met de wijde nevelmantel en Alexander hun plaats hadden ingenomen.

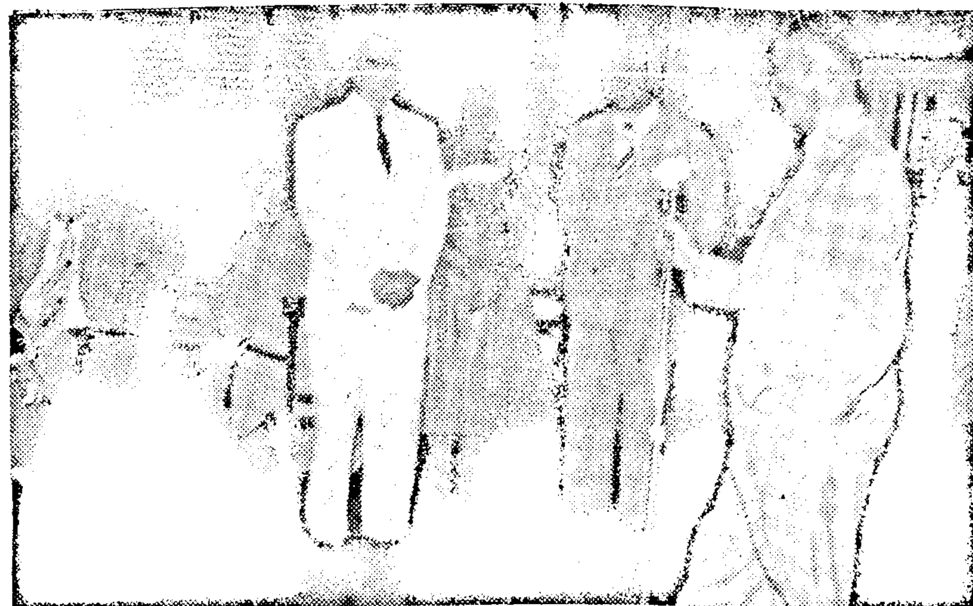
De wind was gaan liggen en om hen heen was de geluidloze eenzaamheid van de steppe.

Wordt vervolgd.

Sympathiek echtpaar Hans Meyer neemt afscheid van vriendenschare

Drukbezochte afscheidsreceptie in de Tivoli Club

Oranjestad. — Hoe groot en wijdvertakt de vriendenkring van de heer en mevr. Hans Meyer van de firma E. & G. Martijn (Aruba) Ltd. wel was, kon men gisteravond tijdens de afscheidsreceptie in de Tivoli Club waarnemen. Onder de vele gasten zagen wij de Z. E. pastoor Burgemeester, de Z. E. paters Valk en Fick, Eilandsecretaris Kerstens, hoofden van dienst, vertegenwoordigers van het Corps Consulair, van de Lago, van financiële kringen en scheepvaart, van handel en industrie, en nog vele anderen.

De heer J. K. Smitters is een van de 4000 leden van de grote Stokvis-familie. Hier ziet men hem voor de microfoon in de Tivoli Club, toen hij de heer Meyer toesprak aan de vooravond van zijn vertrek naar de Dominicaanse Republiek, waar hij o.a. de Martijn-Stokvis Organisatie zal vertegenwoordigen. Staande v.l.n.r. de heer Hans Meyer, mevr. Meyer, de heer José Martijn, de heer J. K. Smitters. Achter de heer Martijn mevr. Menge en de heer Menge.

De heer Menge, die de heer Meyer als manager van de firma Martijn op Aruba opvolgt, heette de aanwezigen van harte welkom. Hij sprak o.m. als volgt.

Hans Meijer came down here on August 25th, 1948 from Haiti where he had worked at the branch office of Martijn in Port-au-Prince. He often told me: "I opened the door of our office and the place was practically empty." Much business was not being done by our firm and Mr. Meijer had specific instructions to build up a profitable branch office. Now I don't have to tell you that Hans Meijer had to do a lot of pioneer work. Due to his energetic activities Martijn Aruba became what it is today: young hard pushing organization with a lot of guts ready to serve its customers at all times.

You all must have seen the growth of our company during the last 7 years. Hans Meijer was the driving force behind it all. How did he manage to do it? Although I cannot say to know the answer I have a pretty good idea of how it went after working with him for a few months.

Last week the two of us went out saying goodbye to a few of our customers. All of them hated to see him leave; most of them recapitulated one or two instances of the past proving what Mr. Meijer had personally done for them. To Hans Meijer a customer

Op de afscheidsreceptie van de heer en mevr. Hans Meyer, welke werd aangeboden door de firma E. & G. Martijn (Aruba) Ltd., overhandigde mej. Fifi Tromp het vertrekkende echtpaar een prachtige slide-projector, hetgeen wij op de gevoelige plaat vastlegden.

was a customer whether he was a big or a small one, and he is liked by all of them.

You know that he has been a longtime member of the Aruba Merchants Association. Besides all his normal work he even found time to be its Secretary for 4 years. And really — and this I can tell you because I have noted it in our conversations — the interests of our island are very close to his heart so much so that if not for his looks you would say that he is an Arubean if he speaks about such subjects.

Furthermore he has also been the Chairman of Het Wit-Gele Kruis, a charity organization well known to you. I don't have to tell you that this kind of work is in exact accordance with his personality.

Finally you all know what a happy family the Meijers are. That this is possibly with Hans running around so much can only be explained by the fact that he has such an understanding wife. I suppose that it must have been difficult for you at times Trees, but what could you do about it except insisting once in a while that he should come home a bit earlier and forget about Martijn? Martijn Aruba is grateful to you too because it is certain that things would not have gone so smoothly had you been different. You too were interested in what was going on at the Havenstraat and that also must have had a stimulating effect on your husband of which you can be proud Trees.

We hate to see you leave, but let us not be downhearted about it and let us put our own feelings aside in the conviction that your going to Santo Domingo is promotion for which, due to circumstances beyond anybody's control, you have been waiting so long.

We know that you will do well overthere, building up our Martijn-Stokvis organization to the best of your ability. We wish you a lot of success in your new environments and I don't have to say "Please don't forget Aruba". After all you were married here — your children were born here — and Martijn Aruba will always be your oldest baby anyway.

In name of E. & G. Martijn (Aruba) Ltd. I am pleased to present you a small token of our appreciation. We hope you will like it. But let me say once again: Trees and Hans — thanks a lot and all the best in Ciudad Trujillo.

Na deze rede werd de heer Meyer namens de firma Martijn een fraai cadeau overhandigd.

De heer Jose Martijn zeide dat er een bijzondere reden bestond voor deze gezellige receptie. Toen in Maart 1948 de firma Martijn de heer Meyer deed uitkomen voor Haiti, kwam men spoedig tot de ontdekking met een prima kracht te doen te hebben, die eigenlijk hard nodig was voor Aruba. Men wilde van de mogelijkheden van zijn capaciteiten gebruik maken om de zaak op Aruba tot ontplooiing te brengen en hierin heeft de heer Meyer de firma niet beschaamd. Door hard werken en liefde voor het vak heeft hij de zaak tot grote bloei gebracht. De opkomst van zijn vele vrienden zegt meer dan woorden en men ziet hem dan ook node vertrekken. Dat de koopman Meyer vertrekt, daar heeft men desnoods nog vrede mee, maar dat vriend Meyer weggaat, dat wil men niet begrijpen.

Men zal zich voor kunnen stellen, dat de firma Martijn blij is, dat de heer Meyer het directeurschap in de Dominicaanse Republiek op zich heeft willen nemen. De heer Martijn dankt dan ook de heer Meyer voor de vele en goede diensten welke hij de firma gedurende de afgelopen 7 jaren heeft bewezen.

De heer J. K. Smitters wordt daarop door de heer Menge voorgesteld als een der directeuren van Martijn-Stokvis. De heer Smitters zeide, dat de Stokvis Organisatie als één familie is, waarin ongeveer 4000 werknemers employ gevonden hebben en nu de heer Meyer naar de Dominicaanse Republiek gaat, zal de firma Martijn-Stokvis daar een goede kans maken.

Mej. Victoria (Fifi) Tromp, reeds 10 jaar bij de firma Martijn werkzaam zijnde, richtte zich met enige welgekozen woorden tot de heer Meyer en overhandigde hem namens het personeel een fraai geschenk. Dit bleek later een prachtig slide projector te zijn.

De heer Menge vergat ook de Tivoli Club niet in zijn dank en overhandigde aan de secretaris van deze club, de heer v.d. Schoot, namens de firma Martijn een trophee. De heer Menge verzocht deze trophee ter beschikking te willen stellen van de een of andere sportwedstrijd en deze van een inscriptie te doen voorzien.

De heer Hans Meyer dankte, mede namens zijn vrouw voor de mooie woorden en fraaie cadeaux. Op een van deze laatste avonden, welke hij op Aruba nog doorbracht dankte hij allen voor de vriendschap welke hij gedurende zijn 7-jarig verblijf op Aruba heeft mogen ondervinden. Vriendschap is de enige weg om een doel te bereiken, het is meer dan wat dan ook. Spreker hoopte, dat zij, die van Aruba eens de richting naar de Dominicaanse Republiek zouden gaan, hem daar zouden opzoeken. Men zou kunnen rekenen op een hartelijke ontvangst.

Natuurwetenschappelijke werkgroep Aruba opgericht

Oranjestad. — In een vergadering belegd op 9 Juli j.l. in de Caribe Club onder voorzitterschap van de heer J.J.R. (Rudi) Beaujon werd de Natuurwetenschappelijke Werkgroep Aruba opgericht. De heer J. G. de Jong, voorzitter van de stichting Natuurwetenschappelijke Werkgroep der Nederlandse Antillen, was in deze vergadering aanwezig en benoemde, namens de stichting een twaalftal, door de locale initiatiefnemers voorgedragen heren, tot lid van de Werkgroep Aruba. Hierdoor werd deze Werkgroep dan officieel opgericht.

De Natuurwetenschappelijke Werkgroep der Nederlandse Antillen in December 1948 opgericht onder voorzitterschap van Dr P. Wagenaar Hummelinck heeft vanaf die tijd, zonder grote publiciteit zich zeer verdienstelijk gemaakt.

Aan het bereiken van zijn doel nl. „Uitbreiding van de kennis der natuurlijke gesteldheid van de Ned. Antillen en het wekken van belangstelling voor de natuur bij de bewoners van deze eilanden", heeft de stichting ernstig gearbeid. Verdere belangrijke verrichtingen der stichting zijn hulpverlening aan vele geleerden, die de Ned. Antillen bezochten, het uitgeven van verschillende boekwerken ter bevordering van de natuurwetenschappelijke belangstelling o.a. van de hand van Dr. Wagenaar Hummelinck, Frater Arnoldo en het onlangs verschenen boekwerk van Dr. Vous.

De bestaande stichtingsacte der Nat. Wet. W.G. der Ned. Antillen is nu zodanig gewijzigd, dat de mogelijkheid is ontstaan, dat én de Werkgroep Aruba én de Werkgroep Curaçao als zelfstandige eenheden bestaan kunnen.

Het huidige bestuur van de stichting, dat vanaf 1951 verkozen is, bestaande uit de heren J.G. de Jong, voorzitter; Drs. B. de Jong, secretaris en B. A. Bitter penningmeester, wordt thans het bestuur van de Nat. Wet. Werkgroep Curaçao.

In een op 22 Juli j.l. gehouden bestuursverkiezing van de W.G. Aruba werden de volgende functionarissen gekozen: J. J. R. Beaujon, voorzitter, Dr G. A. Oduber, penningmeester, H. M. Nassy, secretaris.

Tevens werden de heren Beaujon en Oduber gekozen tot vertegenwoordigers van de W.G. Aruba in het stichtingsbestuur. Inmiddels wees de W.G. Curaçao de heren J. G. en B. de Jong als zijn vertegenwoordigers aan. Dus zullen deze vier heren het bestuur van de stichting N.W. Werkgroep der Nederlandse Antillen — nieuwe stijl — vormen.

Door de totstandkoming van de Werkgroep Aruba is in een grote leemte voorzien. Een van de belangrijkste taken die deze groep zal vervullen, is wel het opvangen en helpen van bezoekers, die in het kader van de uitzendingen van het gouvernement der Nederlandse Antillen en de Natuurwetenschappelijke Studiekring Suriname en Nederlandse Antillen hier komen.

Frankrijk en het communistische Noord-Vietnam hebben een post-overeenkomst gesloten, aldus meldt het communistisch - Chinese persbureau, "Nieuw China", dat het Noordvietnamese persbureau als bron noemt.

Werkcomité Drankbestrijding doet verdere suggesties

Oranjestad. — Eerst publiceerden wij het memorandum van het werkcomité aan het Bestuurscollege en daarna de directe maatregelen, welke door het Comité werden voorgesteld. Thans geven wij een overzicht van de indirecte maatregelen, welke door het comité worden gesuggereerd. Uitdrukkelijk deelde men ons nog mede, dat het geenszins in de bedoeling ligt Aruba „droog te leggen", men wil slechts het drankmisbruik tegengaan. Dit moet in hoofdzaak van de mens zelve uitgaan, doch men moet daarbij helpen.

De indirecte maatregelen:

ad. a) Dat de sport de opgroeiende jeugd, en overigens ook de ouderen, een gezonde ontspanning geeft, een gezond lichaam kweekt en de gedachten der jeugd in gezonde banen vermag te stuwen, moge als bekend worden verondersteld.

ad. b) Het stichten van recreatieoorden in de buitendistricten is zeer noodzakelijk, omdat de jeugd in de buitendistricten veel te weinig gezonde afleiding heeft, zich daardoor gaat vervelen en tot drankmisbruik komt. Hiervan zijn dan niet zelden misdrijven, vooral zedendelicten, het gevolg. Ook hiervan zijn voorbeelden te over.

ad. c) Hiervoor gelden dezelfde argumenten als bij voorgaande punten werden aangehaald en hieraan kan nog worden toegevoegd, dat de mannelijke jeugd door het bezoeken van avondscholen zichzelf bekwaamt, geen ledigheid kent en zichzelf tot geschoolde krachten opwerkt. De stoffelijke welvaart, die daarmede samengaat, zal er mede toe bijdragen, dat door deze jongemannen gezonde gezinnen kunnen worden gesticht.

ad. d) Het stichten van werkplaatsen voor onvolwaardige jongens zal deze jongens van de straat houden en hen helpen tegen het afglijden naar het a-sociale. Deze jongens, die verstandelijk niet in staat zijn de Arubaanse Technische School te volgen, zullen op deze wijze nog een zodanige technische en practische ondergrond bijgebracht krijgen, dat zij straks als half geschoolde krachten bij de Lago een bestaan kunnen vinden, dat uitsteekt boven dàt van een ongeschoolde arbeider.

Daarbij komt dat voor de jongens tussen 14 en 18 jaar op Aruba heel weinig werk te vinden is, omdat Lago geen ongeschoolde jongens tewerk stelt voordat zij 18 jaar zijn geworden. Het resultaat is, dat deze soort jongens, die de lagere school toch al niet met het gewenste resultaat konden volgen met 14 jaar, van school worden gestuurd en 4 jaar lang rondslenteren.

Het komt op die wijze niet zelden voor, dat deze jongens bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd, reeds zover bedorven zijn, dat er een heel grote kans bestaat, dat zij niet meer tot behoorlijke leden van de maatschappij opgroeien. Niet zelden maken deze jongens op zeer jeugdige leeftijd reeds misbruik van alcoholhoudende dranken.

Er kan nog op worden gewezen, dat dergelijke scholen voor onvolwaardigen, geenszins in strijd zijn met, of het werk trachten op te vangen van de verschillende bestaande of nog te bouwen gestichten voor jeugdige personen. De nadruk bij het deel van de opvoeding, dat in bedoelde werkplaatsen aan de jongens zal worden gegeven, ligt in hoofdzaak aan het intact houden van het gezinsverband, waarin de jongens leven en het geven aan hen van een op practische leest geschoeid vakonderwijs, dat aangepast is aan zijn verstandelijke vermogens.

Het komt dus hierop neer, dat de plannen tot de oprichting van werkplaatsen voor onvolwaardige jongens de werkzaamheden van opvoedingsgestichten niet doorkruisen ,doch daarmede juist parallel gaan en aanvullend werken.

Bedoelde werkplaatsen zullen er toe bijdragen, dat bepaalde jongens op tijd worden opgevangen en dat daardoor een langdurige en kostbare opvoeding in een opvoedingsgesticht niet nodig wordt. Daarbij kunnen de gestichten in de Nederlandse Antillen slechts een klein percentage opnemen van de jongens, die daarvoor in aanmerking komen.

ad. f) In de practijk is gebleken, dat de jackpots, die slechts in clubs en sociëteiten staan opgesteld, een geweldige aantrekkingskracht voor velen hebben. Noodzakelijk brengt het gebruik van deze automaten het bezoeken van een vergunningslocaliteit met zich mede. In feit komt het er vaak op neer, dat, als de speler verliest, hij drinkt om het verlies te kunnen vergeten, en, als hij wint, hij drinkt omdat hij gewonnen heeft. Daarbij wordt vaak het gehele of gedeeltelijke loon van arbeiders verspeeld en wordt geld gestolen om te kunnen spelen.

ad. g) Dat prostitutie practisch altijd met drankmisbruik samengaat en dat de aanwezigheid van buitenlandse prostituees de prostitutie op Aruba stimuleert, is dagelijks te San Nicolaas waar te nemen en behoeft daarom geen uitleg.

ad. h) Dat de radio-reclame het drankgebruik doet toenemen, wordt bewezen door het feit, dat de drankhandelaren steeds meer geld aan deze soort reclame uitgeven. De man uit de buitendistricten wordt juist hierdoor gemakkelijk bereikt en allerlei middeltjes, zoals verkapte loterijen en prijzen, die worden uitgeloofd, worden te baat genomen om hem, uiteindelijk ten koste van zijn gezin, aan te zetten steeds meer geld aan alcoholhoudende dranken uit te geven.

Daartegenover werd tot nu toe door geen enkele instantie en door geen enkele persoon daadwerkelijk iets gedaan om deze mensen voor te lichten en hen op de gevolgen van drankmisbruik te wijzen. Daarbij heeft het door de radio gesproken woord, in de eigen taal, een niet te onderschatten overredingskracht op deze mensen.

Aden. — Een woordvoerder van het bestuur van Aden heeft medegedeeld, dat Jemen geld, graan en munitie heeft geschonken aan oproerige stammen in het Britse protectoraat, Aden.

Mulo-examens

Oranjestad. — Gisteren gingen de laatste candidaten van dit jaar voor, voor het Mulo-diploma A en voor B. Van de 20 candidaten slaagden er 16 voor A en 1 voor B. Het waren: Junifor Iris Neblett, Miriam Altagracia Senior, Marlene Leonora Marugg, Angeline Hetty Donk, Maria Antoinette Susanne Pieternella, Margot Quant, Elvia Maria Wever, Rufo Abelino Odor, Joseph Daniel Valentine Oduber, Caspar Teofilo Tromp, Tesencia Reinaldo Luis Vingal, Herman Emanuel Williams (beste), Clemente Eduardo Wilson, Juan Crisostomo Theysen, Haime Leon Tromp en Edgar Joaquin Vos.

Voor B slaagde Barbara Savitri Singh. Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

In totaal werden 96 candidaten geexamineerd, waarvan er 84 slaagden.

Picnic voor Fatimakerk

Oranjestad. — De dames Croes hebben bij de verschillende acties voor de bouw van de Fatimakerk op Dakota al heel wat werk verzet. Zij hebben thans een nieuwe attractie bedacht en organiseren een picnic op Miramar, nabij het Paarkietenbos. Deze picnic zal plaats vinden op Zondag a.s. en zij, die hieraan wensen deel te nemen, gelieven zich zo spoedig mogelijk op te willen geven bij de dames Marie en Favia Croes.

Havenarbeiders eisen loonsverhoging

Oranjestad. A.N.P. — Alhier is een conflict uitgebroken tussen havenarbeiders en de scheepvaartmaatschappijen K.N.S.M. en Grace Line. Het gaat hier over het verladen van koffie, afkomstig uit Colombia en bestemd voor New York. De afschepers betalen de arbeiders NA ƒ 2,— per uur voor het herzakken en hermerken van de koffie. De scheepvaartmaatschappijen betalen voor het laadwerk NA ƒ 1.45 per uur. De eis van de arbeiders is, dat zij ook voor het laden NA ƒ 2,— per uur zullen ontvangen, aan welke eis de K.N.S.M. en de Grace Line niet willen voldoen. De hulp van de regeringsbemiddelaar is ingeroepen. Besprekingen zijn gaande.

N.V. Hotel Mij. Ned. Ant. breidt werkzaamheden uit

Oranjestad. — De N.V. Hotel Maatschappij Nederlandse Antillen, dezelfde maatschappij, die ook het „Little Bay Hotel" op Sint Maarten in exploitatie neemt, zal met ingang van 1 Augustus de Pasanggrahan te Philipsburg in exploitatie nemen. In de Pasanggrahan zal de scholing plaats vinden van personeel voor het hotel. Voor deze scholing bestaat veel animo.

Houten barak wordt spoedig afgebroken

Oranjestad. — De onogelijke barak achter het postkantoor, waar jaren lang de pakketpostdienst was ondergebracht, zal nu eindelijk verdwijnen. Jarenlang was hiervan reeds sprake, doch nimmer kwam daarvoor een Landsbesluit. De douaneloods naast het De Veer Theater zal nu binnenkort de Postpakkettendienst herbergen. Op de plaats waar nu de oude barak staat, zal in de toekomst de Raadszaal en Bevolkingsregister komen.

Inbraak op Tanki Leendert

Oranjestad. — Zaterdagmiddag had S.C. zijn woning op Tanki Leendert verlaten, had het huis afgesloten en o.a. een hangslot op de voordeur gedaan. Bij zijn terugkomst Maandag kwam hij tot de ontdekking, dat men de overval van de voordeur had geforceerd en de woning was binnengedrongen. Alles was overhoop gehaald en een spaarpot met ƒ 202,— verdwenen. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Wielrijder aangereden

Oranjestad. — De 23-jarige J.P.R. kwam Maandagmorgen op de hoek van de Wilhelminastraat en Columbusstraat in aanraking met een personenauto, toen hij voor een voetganger uitweek, die plotseling de weg overstak. R. kreeg enkele schaafwonden en het rijwiel werd licht beschadigd.

Vader vs zoon

Oranjestad. — Op de de wacht kwam men Maandagmiddag melden, dat op Alto Vista een vader zijn zoon met een geweer achterna zat. De politie begaf zich onmiddellijk ter plaatse. De zoon F.T. liep bij de nadering van de politie het huis van zijn zuster binnen. Het bleek, dat hij onder invloed van alcoholhoudende drank verkeerde en een wondje in het gelaat had. Hij had met zijn vader gevochten en een ruit van zijn auto ingegooid. De vader bleek ook al onder de invloed van alcoholhoudende drank te verkeren en had een geladen jachtgeweer naast zich staan. Door de politie werd het geweer ontladen en aan de wacht geplaatst. De vader was in het bezit van een geldig bewijs tot het houden van een jachtgeweer.

TOUR DE FRANCE

Belg Brankart wint achttiende etappe

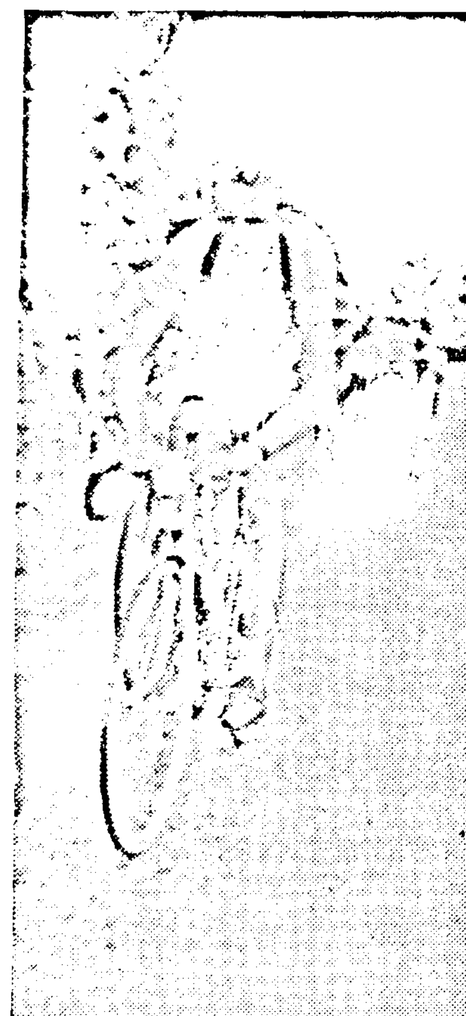
Nolten eindigt negende

Pau. — De achttiende etappe van de Tour de France, van Saint Gaudens naar Pau over 206 km., in de Pyreneeën met de Col Aubisque van 1.445 en de Tourmalet van 2.113 meter, is gewonnen door de Belg Brankart. Louison Bobet behoudt de gele trui. De dagtijden luiden: 1. Brankart in 6 uur 39 min. 39 sec; 2., 3. en 4 Bobet, Gaul en Geminiani in dezelfde tijd; 5. Ockers België) in 6.42:05; 9. Nolten, eveneens 6.42:05; 30. Van Breenen in 6.54:26; 49. Wagtmans in 7.02:49; 57. Van Est in 7.11:44; 68. Hinsen in 7.20.24; 69. De Groot in 7.21:31.

Het algemeen klassement luidt na deze etappe: , 1. Bobet (Frankrijk) met 109 uur 16 min. 09 seconden; 2. Rolland (Frankrijk) 109.22:15; 3. Gaul (gemengde ploeg) 109.23:52; 4. Brankart (België) 109.23:52; 16. Van Est 110.26:32; 17. Wagtmans 110.28:51; 22. Nolten 110.36:43; 27. Van Breenen 111.01:55; 38. De Groot 111.31:11; 45. Hinsen 111.51:05.

Het algemeen ploegenklassement luidt: 1. Frankrijk; 2. Italië; 3. België; 4. Nederland.

Het puntenklassement van de Tour de France na de achttiende etappe is:

NOLTEN
....alweer de best geklasseerde Nederlander....

1 Ockers (België) met 268 pnt; 2. Poblet (Spanje) met 316 pnt; 3. Wagtmans met 357 ptn; 4. van Est met 375 pnt; 19. Nolten met 696.

De prijs voor de meest strijdlustige renner werd toegekend aan Louison Bobet met 37 punten.

In de achttiende etappe, die van St. Gaudens naar Pau ging over een afstand van 206 kilometer en waarin 70 renners waren gestart, bleef het peloton in weerwil van enkele demarrages lange tijd bijeen. De strijd ontbrandde pas op de eerste lus van de Torumalet. Poblet gaf er het sein voor en kreeg spoedig gezelschap van Gaul; Louison Bobet en Lorono. Poblet ging als eerste over de pas, gevolgd door Gaul op 4; Bobet op 7 en Lorono op 12 sec.

Tot Argolee — 121 kilometer — had bovengenoemd viertal plus Buchonnet meer dan 3 minuten voorsprong op de groep van 18 man, waarin o.a. Nolten. Tijdens de klim naar Aubusque bleven Bobet en Gaul in elkaars gezelschap en zij hadden ruim een minuut voorsprong op Lorono, Geminiani en Brankart. Gaul won met 7 sec. voorsprong de bergpremie van Bobet. Tijdens de lange afdaling voegden Geminiani en Brankart zich bij Gaul en Bobet en in de eindspurt won Brankart voor Bobet en Gaul en Geminiani. Nolten werd negende met ongeveer 2½ minuut achterstand op de winnaar.

Parijs. — De OEES drong er bij de leden landen op aan vacantiespaarfondsen te vormen. De oproep is gedaan na bestudering van het Zwitserse reisfonds.

Het Britse elftal voor de ontmoeting tegen de „Rest"

Londen. — Het Britse elftal voor de voetbalwedstrijd tegen het continentale elftal „De rest van Europa" op 13 Augustus te Belfast, is als volgt samengesteld:
(achter elke speler is vermeld: de club waarin hij speelt en het land waar hij vandaan komt).
Doel: Kelsey (Arsenal- afkomstig uit Wales).
achter: Sillet (Chelsea- Engeland) en McDonald (Sunderland- Schotland).
Midden: Blanchflower, aanvoerder (Tottenham- Ierland), Charles (Leeds-Wales) en Peacock (Glasgow Celtic-Ierland).
Voor: Matthews (Blackpool- Engeland) Jonstone (Manchester City- Schotland) Bentley (Chelsea- Engeland) en McIlroy (Burnley- Ierland) en Liddell (Liverpool- Schotland).
Reserves: Fraser (Sunderland- Schotland), Byrne (Manchester United- Engeland), Docherty (Preston- Schotland), Revie (Manchester City- Engeland).
Trainer: J. Morgan (Linfield).

De wedstrijd wordt te Belfast gehouden ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Ierse voetbalbond.

Achtergrond van Indonesische legerkwestie

Benoeming van Utoyo vergroot invloed van Sumantri

Regering bracht de politiek in het leger

(Van onze correspondent in Indonesië)

Met uitzondering van de territoriale commandant en het officierscorps in Zuid-Sumatra staat het gehele Indonesische leger vastberaden achter kol. Zulkifli Lubis, die geweigerd heeft het commando over de Indonesische landmacht over te dragen aan generaal-majoor Bambang Utoyo. Toen op 27 Juni j.l. alle zeven territoriale commandanten, evenals de hoofdofficieren van het hoofdkwartier van de landmacht, weigerden de installatie van generaal-majoor Bambang Utoyo als chef-staf van de Indonesische landmacht bij te wonen, viel het nog moeilijk te bezien of deze solidariteit blijvend zou blijken te zijn. Dit te meer omdat president Sukarno verschillende hoge officieren, op wie hij persoonlijk een sterke invloed heeft, bij zich had ontboden en dus met de mogelijkheid rekening gehouden zou moeten worden dat hij hen zou weten te overreden. De bewuste officieren echter, gedachtig aan 't verleden hebben de eenheid van 't leger ditmaal gesteld boven alle andere motieven.

Men verwacht vooralsnog niet dat de ommezwaai van de officieren op Zuid-Sumatra de legercommandanten in de overige gebieden ook tot andere gedachten zal brengen.

Van bepaalde zijde heeft men gesteld, dat deze hele kwestie een eenvoudig geval van insubordinatie betrof, uitgevoerd door officieren die hun politieke overtuiging boven hun gehoorzaamheid aan de regering stellen. Niets is minder waar. Het was integendeel zo, dat het hier de Indonesische regering was die de politiek in het leger bracht en het leger die deze verwierp.

Van oudsher zijn er partijen geweest, die er naar streefden om door politieke benoemingen invloed op het Indonesische leger te verkrijgen. In het leger zelf daarentegen was altijd reeds de groep sterk die zei dat alleen de bekwaamheid voor het vervullen van een bepaalde functie in het leger maatstaf mocht zijn bij een bepaalde benoeming.

Het zou ons te ver voeren om in het kader van dit artikel het gebeurde op 17 October 1952 weer volledig op te rakelen. Men zal zich echter herinneren dat toen een situatie ontstond waarbij het Indonesische leger onderling sterk verdeeld raakte. Aan deze verdeeldheid is een einde gekomen op de enige maanden geleden in Djokjakarta gehouden conferentie van officieren uit geheel Indonesië. Deze conferentie werd besloten met de uitgifte van een handvest, waarin was vastgelegd dat thans alle geschillen in het Indonesische leger waren bijgelegd en waarin de principes waren opgenomen, waaraan het Indonesische leger naar de mening van de officieren zelf moet voldoen.

Na het aftreden van generaal-majoor Bambang Sugeng als chef-staf van de landmacht werd intern een heftige strijd gestreden wie zijn opvolger zou worden. De Indonesische regering stelde enkele officieren candidaat en president Sukarno en vice-president Hatta moesten daaruit gezamenlijk hun keuze doen. Het bleek dat zij daarbij niet tot overeenstemming konden komen. President Sukarno zette daarop zijn wil door en benoemde Bambang Utoyo. Voordien was kolonel Zulkifli Lubis, die sinds het aftreden van Bambang Sugeng de functie van chef-staf waarnam, reeds enige malen bij de minister van Justitie en de premier geweest om deze namens het leger mee te delen dat men in geen geval een politieke benoeming zou accepteren. Toen Bambang Utoyo toch benoemd werd volgde de boycot van zijn installatie en de weigering van Lubis om zijn bevoegdheden over te dragen.

De huidige minister van Defensie, mr. Iwa Kusuma Sumantri, is een zeer linkse figuur: we mogen wel zeggen de meest linkse uit het hele kabinet. Bambang Utoyo is nog zeer jong (35 jaar) en zijn gezondheid laat veel te wensen over. Een krachtig beleid meent het Indonesische leger niet van hem te kunnen verwachten, wat tot gevolg zou hebben, dat de politieke invloed van de minister van Defensie op het leger zou toenemen. Om dit te voorkomen besloot men zich met hand en tand tegen deze benoeming te verzetten. Men wil dat de benoeming van een chef-staf geschiedt op grond van diens militaire bekwaamheden en niet uit politieke motieven, al was het alleen maar omdat men niet bij elke nieuwe regering een nieuwe chef-staf wil krijgen. Nu het hele Indonesische leger dit keer vrijwel eensgezind blijkt te zijn, staat men daarbij wel zeer sterk.

Rekenkamer legt de vinger op de wond

Rijk betaalde een millioen voor vals schilderij

Leger op plasticzolen

den Haag. — Vele wonderlijke verhalen zijn er te lezen in het Rapport van de Algemene Rekenkamer over 1954. Wist u bijvoorbeeld dat het Rijk een schade van bijna 1 millioen gulden heeft geleden bij de aankoop van het schilderij „De zalving in Bethanië?" Het stuk bleek n.l. vals te zijn.

De Rekenkamer houdt zich bezig met alle financiële zaken van de overheidsinstanties. Zo kwam men tot de conclusie, dat — bij het inspecteren van de Bevolkingsregisters — het voordeliger is om de ambtenaren gebruik te laten maken van openbare vervoersmiddelen dan om ze in dienstauto's te laten rijden. Een proef gedurende twee maanden bevestigde de uitkomst van de berekening.

Een man, die het beheer had gekregen over de kas van een instelling der Marine, ging er met ƒ 15.000 vandoor. Hij bleek vroeger reeds veroordeeld te zijn wegens oplichting en van het gestolen geld kwam slechts ƒ 37.50.— terug. Sindsdien onderzoekt men de antecedenten van sollicitanten nauwkeuriger.

Ook verspilling van voedsel heeft de aandacht van de Kamer gehad. Er wordt geschat dat de voedseloverschotten bij het Academisch Ziekenhuis te Leiden in de tweede helft van 1953 tot een totaal kwamen van ca. 6500 kg per maand. Hieraan is inmiddels paal en perk gesteld. Een verliespost, waar practisch niets aan te doen valt, is de bouw van een sodafabriek bij de Staatsmijnen. Nu het „plan-Delfzijl" is aangenomen, heeft de zo goed als voltooide Limburgse fabriek, waarin voor ongeveer 3 millioen was geinvesteerd, geen nut meer.

De Kamer wijdde verscheidene opmerkingen aan de huur van gebouwen door het Rijk. Zij meent, dat dit niet de voordeligste manier van exploitatie is. Volgens verklaringen van de regering is men het hier in het algemeen mee eens, maar er wordt op gewezen, dat het Rijk soms door gebrek aan geschikte gronden niet zélf kan bouwen. En voor dit argument kon de Rekenkamer iets voelen.

Een onderzoek, dat naar aanleiding van een andere opmerking is ingesteld, heeft uitgewezen, dat plastic- in plaats van leren zolen voor gebruik bij het leger voordeliger zijn. Waarschijnlijk wordt ook deze verandering ingevoerd.

Marine-mutaties

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit worden met ingang van 1 Augustus bevorderd tot kapitein ter zee de kapiteins-luitenant ter zee, C.L.J.F. Douw van der Krap (commandant van Hr Ms. lichte kruiser „Tromp" met ingang van 1 September), M. J. Vos (van de marinestaf) en A. H. W. von Freijtag Drabbe (Nederlands marine-attaché te Melbourne) en de kapiteins-luitenant ter zee met de tijdelijke rang van kapitein ter zee H. A. W. Goossens (Commandant Koninklijk Instituut voor de Marine te Willemsoord) en B. Poortman (commandant mijnendienst te Den Helder).

Voor het verrichten van de vele openbare diensten, zowel nationaal als internationaal, heeft de federale Amerikaanse regering ongeveer 2.300.000 burgeremployé's in meer dan 60 departementen en bureau's in dienst.

Nederl. staatspensioen voor terugkerende emigranten

's Gravenhage. — In antwoord op schriftelijke vragen van het Tweede Kamerlid F. van Vliet (K.V.P.) over uitkeringen aan teruggekeerde emigranten krachtens de noodwet-Ouderdomsvoorziening, heeft de minister van sociale zaken geantwoord, dat deze uitkeringen slechts worden verstrekt aan hen, die tenminste gedurende zes jaren binnen het Rijk, Suriname of de Nederlandse Antillen (of Indonesië) hun woonplaats hebben gehad. Deze bepaling beoogt tot uitdrukking te brengen de vaste verbondenheid aan het moederland, welke voor dergelijke uitkering vereist is.

De positie van Perón

Gaat Argentinië nu werkelijk een vrij land worden? President Perón heeft het dezer dagen gezegd; maar vlak er na werden te La Plata vijftien personen gearresteerd, omdat zij zich in het openbaar uitgesproken hadden voor een constitutionele regeringsvorm. En tegelijkertijd heeft het officiële Peronistische orgaan, Democracia, nog een felle aanval gedaan op de katholieken, die geheel verantwoordelijk gesteld werden voor de recente onlusten.

De situatie is dus nog niet erg vredig, ondanks de ogenschijnlijk verzoeningsgezinde woorden van het staatshoofd. De Argentijnen hebben de rede van hun president dan ook sceptisch aanhoord. Het was te mooi om waar te zijn. Plotseling werd een waarlijk democratische regeringsvorm aangekondigd. Het tijdperk van de dictatuur zou voorbij zijn, en er zou een nieuw hoofdstuk beginnen in de historie van de natie.

Peróns toespraak was op een hoogst merkwaardige redenering gebouwd Tot nog toe, zo verklaarde hij, had Argentinië een revolutionnaire regering gehad. Hij ontkende niet, dat deze regering zekere beperkingen had moeten opleggen aan de vrijheden der onderdanen, al wilde hij uitdrukkelijk vaststellen, dat het régime geen terreur had uitgeoefend. Hij constateerde dat de doeleinden van de revolutie intussen bereikt waren. Hij wilde bijgevolg niet langer gezien worden als de leider van de revolutie, maar als de president van alle Argentijnen vrienden en tegenstanders.

„Mijn situatie is volledig veranderd" zo zeide hij, „en ik wil mijn tegenstanders volkomen vrijheid van handelen geven."

Hij beweerde, dat de natie rust en orde nodig had en dat de oppositiepartijen nu hun krachten konden reorganiseren. Zelfs zou hij als leider van Peronistische partij heengaan, om zich geheel aan de pacificatie van het land te kunnen wijden.

Het was de meest opzienbarende redevoering, die Perón ooit hield, sinds hij in 1946 tot president van Argentinië werd gekozen. Het is nu de vraag hoe het fantastische nieuwe programma ten uitvoer gelegd zal worden. Zullen de politieke partijen zich binnenkort inderdaad weer kunnen roeren en zal de vrijheid van drukpers weer worden erkend? Op deze laatste kwestie is het onafhankelijke Argentijnse blad „La Nación" vast vooruitgelopen. De krant heeft de uiteenzetting van de president prompt beantwoord met de publicatie van een felle aanval op het regeringsbeleid. In het blad verscheen een open brief van mgr Bolatti, die de financiën beheert van het aartsbisdom Buenos Aires, aan Dupeyron, de Argentijnse minister voor Openbare Werken. In dit schrijven werd vastgesteld, dat de rijkspolitie opzettelijk **niet** ingegrepen had, toen op 16 Juni in Buenos Aires het aartsbisschoppelijk paleis en negen katholieke kerken geplunderd en in brand gestoken waren. Het gevolg was, dat talloze priesters en prelaten, waaronder de kardinaal-primaat, dakloos waren geworden en elders gastvrijheid hadden moeten vragen. Tenslotte was een bibliotheek met 80.000 boeken, waaronder kostbare werken, een prooi der vlammen geworden.

Mgr Bolatti heeft dus in „La Nación" het régime zelf verantwoordelijk gesteld voor de gevolgen van de anti-katholieke demonstratie, die de vorige maand zoveel onheil hebben aangericht.

Ongetwijfeld heeft de opstand van 16 Juni, waarin de marine zo'n grote rol gespeeld heeft, consequenties gehad voor de positie van Perón. De president heeft zich kunnen handhaven, maar dank zij de krachtige steun van het leger. Men veronderstelt dan ook, dat Perón momenteel onder druk staat van dit leger. Wellicht wordt Argentinië zelfs feitelijk geheel geregeerd door een junta, die zich naar buiten door Perón laat vertegenwoordigen. Volgens hen, die deze opvatting huldigen, zouden de leiders der Argentijnse landstrijdkrachten Perón gedwongen hebben tot zijn wonderlijke toespraak. Dat de toestand overigens in Argentinië reeds gestabiliseerd zou zijn, wordt door betrouwbare waarnemers niet verondersteld. De Argentijnse revolutie is waarschijnlijk nog helemaal niet ten einde, al heeft Perón het tegendeel beweerd.

Viool van Mozart naar de Paus

Rome. — Men heeft het voornemen ter gelegenheid van het Mozartjaar, de viool van Mozart, die bewaard wordt in het Museum van Salzburg per speciale koerier naar Rome te brengen om het instrument aan Z.H. de Paus te tonen.

Mozart werd op veertien jarige leeftijd door Paus Clemens de Veertiende tot Ridder van de Gouden Spoor benoemd.

CUROM
17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Jovenes del Caribe
21.45 Londense Studio concerten
22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at five
17.30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Nanzi verhaal
18.30 Woensdagavond concert
19.30 „Un amor frente al destino"
19.45 Met de jarigen in de lucht
20.30 „Frente al pecado de ayer"
21.00 Conj. „Estrellas del Caribe"
22.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 De Ramblers Show
19.00 Nieuws
19.17 Oude en moderne dansen.
19.31 Een zet voor Ned. Ant.
19.37 Tour de France
20.04 De Vierdaagse.
20.07 U vraagt.... wij draaien.
20.20 Voor de West
20.23 Catholica.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

New York. — De gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten was in de week per 8 Juli 6.496.000 vaten per dag tegen 6.183.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

WEST-END:
„The beachcomber"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„Mysterie submarine"; 19.00 en 21 uur.

ROXY:
„Stromboli"; 19.00 en 21.00

CARIBE:
„La duda"; 20.00 uur

REX:
„The lady gambler"; 20.00 uur

ROYAL:
„High noon"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„High conquest" 20.00 uur.

J. P. F: CLUB:
Canasta drive; 20.15 uur

CULTUURCENTRUM
Filmvoorstelling filmstudiegroep met o.a. „Der blaue Engel", 20.30 uur

APOTHEKEN:

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Breedestraat 125, tel. 23241; in Punda door Botica Caribe, Ruyterkade 43a, tel: 12777.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

Het volgende ogenblik worden Yark's woorden overstemd door gillende strijdkreten en terwijl het kleine groepje de Nomaden op hun snelle paardjes op zich af ziet stormen, vliegen de eerste pijlen hun reeds om de oren. Kort na elkaar storten Agrell en Uplar ter aarde en met een woeste schittering in zijn oog brult Yark: „Wraak! Val aan! Sleur die prutsers van hun paarden en sla ze neer!" Doch Eric grijpt de driftkop bij een arm en dondert hem toe: „Vooruit, lopen! We hebben niet de minste kans zonder wapens. Het bos in. Daar kunnen ze ons niet volgen met hun paarden Volgt mij, mannen! Zodra we de bosrand bereikt hebben, verspreiden." Hij sleurt Yark mee en rent in de richting van het bos. De anderen volgen. Thorkell blijft voortdurend achter Erwin om hem met zijn eigen lichaam te dekken. Briesend kijkt Yark achterom, waar twee Noormannen ontzield in de sneeuw liggen. Gillend stormen de Nomaden de vluchtelingen achterna. Zoevend flitsen hun pijlen door de lucht. Opeens wankelt Egill. Geluidloos slaat hij voorover in de sneeuw. Doch inmiddels hebben de overigen het bos bereikt en als schimmen verdwijnen zij tussen de hoge stammen. „Bah", mompelt Halfra, terwijl hij hijgend voortrent, „welk een bestaan voor een edelman! Deze barbaren missen elke eerbied voor......"

Plotseling wijken de takken naast hem uit elkaar en het bolle hoofd van Orm verschijnt. „O, zijt gij het", stamelt de kleine roerganger geschrokken. „Is dat een manier, een arm zeeman een doodsschrik te bezorgen?" „Men zou hetzelfde van u kunnen zeggen", gromt Halfra „Wees maar niet bang, kleine. Van nu af zijt ge veilig".

„Veilig, hebt ge gezegd, nietwaar?" mompelt de morsige met een naargeestige stem. „Nu, ik wil niets zeggen, maar......' Hij slaakt een gesmoorde gil, als hij een aantal donkere gestalten tussen de bomen ziet opduiken. „Het is de koning, bang konijn", snuift Halfra, zich fier oprichtend. „Halfra...... Orm......" zegt de Noorman met gedempte stem. „Zijn we er allemaal? Neen, bij de goden. Waar is Erwin? Heeft iemand mijn zoon gezien?" vraagt hij gejaagd. „En Thorkell en Yark ontbreken ook. En waar is de hond?" Maar voordat iemand kan antwoorden, schuift Orm naar voren „St......" stottert hij. „Daar komt wat a-a-a-aan! Ge...ge...nade".